

LV

LV

LV

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 16.3.2011
COM(2011) 121 galīgā redakcija

2011/0058 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB)

{SEC(2011) 315 galīgā redakcija}

{SEC(2011) 316 galīgā redakcija}

SATURS

PASKAIDROJUMA RAKSTS	4
1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS.....	4
2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM REZULTĀTI UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMI	6
3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI	9
4. IETEKME UZ BUDŽETU	10
PADOMES DIREKTĪVA par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB).....	11
I NODAĻA DARBĪBAS JOMA.....	15
II NODAĻA PAMATJĒDZIENI	16
III NODAĻA ŠAJĀ DIREKTĪVĀ PAREDZĒTĀS SISTĒMAS IZVĒLE.....	20
IV NODAĻA NODOKĻA BĀZES APRĒĶINĀŠANA	21
V NODAĻA LAIKA GRAFIKS UN KVANTITATĪVĀ NOTEIKŠANA.....	24
VI NODAĻA PAMATLĪDZEKĻU AMORTIZĀCIJA	29
VII NODAĻA ZAUDĒJUMI.....	33
VIII NODAĻA NOTEIKUMI, PIEVIENOJOTIES ŠAJĀ DIREKTĪVĀ PAREDZĒTAJAI SISTĒMAI UN IZSTĀJOTIES NO TĀS	33
IX NODAĻA KONSOLIDĀCIJA	36
X NODAĻA PIEVIENOŠANĀS GRUPAI UN IZSTĀŠANĀS NO TĀS	38
XI NODAĻA UZŅĒMUMU REORGANIZĀCIJAS.....	40
XII NODAĻA DARĪJUMI STARP GRUPU UN CITĀM SAIMNIECISKAJĀM VIENĪBĀM	41
XIII NODAĻA DARĪJUMI STARP SAISTĪTIEM UZŅĒMUMIEM	43
XIV NODAĻA NOTEIKUMI PAR ĻAUNPRĀTĪGAS IZMANTOŠANAS NOVĒRŠANU	44
XV NODAĻA CAURSKATĀMAS SAIMNIECISKĀS VIENĪBAS.....	46

XVI NODAĻA KONSOLIDĒTĀS NODOKĻA BĀZES SADALĪŠANA	47
XVII NODAĻA ADMINISTRĒŠANA UN PROCEDŪRAS	53
XVIII NODAĻA NOBEIGUMA NOTEIKUMI	62
PIELIKUMI	65
I PIELIKUMS	65
II PIELIKUMS	68
III PIELIKUMS	71
TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS	74

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes (KKUINB) mērķis ir pārvarēt dažus svarīgus fiskālos traucēkļus, kas kavē izaugsmi vienotajā tirgū. Nepastāvot kopējiem uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumiem, valstu nodokļu sistēmu mijiedarbība bieži rada pārmērīgu aplikšanu ar nodokļiem vai nodokļu dubultu uzlikšanu, un uzņēmumiem rodas ievērojams administratīvais slogs un augstas izmaksas saistībā ar atbilstības nodrošināšanu nodokļu jomā. Šāda situācija neveicina investīcijas ES un tādējādi neatbilst prioritāšu kopumam, kas noteikts stratēģijā „Eiropa 2020 — Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”¹. KKUINB ir svarīga iniciatīva šķēršļu likvidēšanai ceļā uz vienotā tirgus² pilnveidošanu, un Gada izaugsmes pētījumā³ to nosauca par iniciatīvu, kas veicina izaugsmi un kas jāpastiprina, lai stimulētu izaugsmi un darba vietu radīšanu.

Ieteiktā kopējā pieeja nodrošinās konsekventas valstu nodokļu sistēmas, bet nesaskaņos nodokļa likmes. Jāveicina godīga konkurence attiecībā uz nodokļa likmēm. Atšķirīgas likmes ļauj iekšējā tirgū noturēt nodokļu konkurenci noteiktā līmenī, un godīga nodokļu konkurence, kuras pamatā ir nodokļa likmes, dod lielāku pārredzamību un ļauj dalībvalstīm, nosakot savas nodokļa likmes, ņemt vērā gan savu konkurētspēju tirgū, gan budžeta vajadzības.

KKUINB ir saderīga ar nodokļu sistēmu pārskatīšanu un pāreju uz tādu sistēmu aplikšanai ar nodokli, kas veicina izaugsmi un ir videi draudzīga, kā aicina stratēģija *Eiropa 2020*. Veidojot kopējo bāzi, priekšlikuma galvenais mērķis ir pētniecības un izstrādes atbalsts. Saskaņā ar KKUINB visas izmaksas saistībā ar pētniecību un izstrādi ir atskaitāmas. Uzņēmumiem, kuri izvēlēsies šo sistēmu, šī pieeja kalpos kā stimuls ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē. Ja rodas ekonomikas zaudējumi, kuri jākompensē, pamatojoties uz pārrobežu darbību, konsolidācija saskaņā ar KKUINB veicina kopējās bāzes samazināšanos. Tomēr parasti kopējās bāzes piemērošanas rezultātā veidotos vidējā ES bāze, kas ir plašāka par pašreizējo bāzi, un tā galvenais iemesls ir izvēles iespēja, kas saglabāta attiecībā uz aktīvu amortizāciju.

Patlaban svarīgs šķērslis vienotajā tirgū ir lielās izmaksas par iekšējo cenu noteikšanas formalitāšu ievērošanu, izmantojot godīgas konkurences principa pieeju. Turklāt cieši integrētu grupu iekšējās organizācijas tendence lielā mērā liecina, ka cenu noteikšana katram darījumam, vadoties no godīgas konkurences principa, vairs var nebūt vispiemērotākā peļņas sadalījuma metode. Iespēja kompensēt pārrobežu zaudējumus ir pieejama tikai nedaudzos gadījumos ES, tādējādi uzņēmumi, kuri veic pārrobežu darbību, tiek pārmērīgi aplikti ar nodokļiem. Turklāt konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu tīkls nepiedāvā pienācīgu risinājumu, lai novērstu nodokļu dubultu uzlikšanu vienotajā tirgū, jo tas ir paredzēts darbībai divpusējā kontekstā starptautiskā līmenī, nevis cieši integrētā vidē.

¹ Komisijas paziņojums „EIROPA 2020 – Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”, COM(2010) 2020, 3.3.2010.

² Komisijas paziņojums „Ceļā uz aktu par vienoto tirgu – Par augsti konkurētspējīgu tirgus sociālo ekonomiku — 50 priekšlikumi, lai uzlabotu mūsu darbu, darījumus un savstarpējo apmaiņu”, COM(2010) 608, 27.10.2010.

³ Komisijas paziņojums „Gada izaugsmes pētījums: ES visaptverošās reakcijas uz krīzi izveide”, COM(2011) 11, 12.1.2010.

KKUINB ir kopēju noteikumu sistēma nodokļa bāzes aprēķināšanai uzņēmumiem, kuri ir nodokļu rezidenti ES, un trešo valstu uzņēmumu filiālēm, kas atrodas ES. Tas nozīmē, ka kopējs fiskālais pamats nodrošina noteikumus, saskaņā ar kuriem aprēķina katra uzņēmuma (vai filiāles) atsevišķos nodokļa rezultātus, konsolidē šos rezultātus, ja pastāv grupa ar vairākiem dalībniekiem, un sadala konsolidēto nodokļa bāzi katrai atbilstīgajai dalībvalstij.

KKUINB būs pieejama visiem uzņēmumiem neatkarīgi no to lieluma; uz starptautiskiem uzņēmumiem neattieksies konkrēti nodokļu šķēršļi vienotajā tirgū, un MVU būs mazākas izmaksas atbilstības nodrošināšanai, ja tie pieņems lēmumu komerciālā nolūkā paplašināt savu darbību un strādāt citā dalībvalstī. Sistēma ir brīvprātīga. Tā kā ne visi uzņēmumi veic pārrobežu darbību, KKUINB nepiespiedīs uzņēmumus, kuri neplāno paplašināt savu darbību ārpus valsts teritorijas, segt izmaksas saistībā ar pāreju uz jaunu nodokļu sistēmu.

Saskaņošana attieksies tikai uz nodokļa bāzes aprēķinu, un tā neskars finanšu pārskatus. Tādējādi dalībvalstis saglabās savus finanšu uzskaites noteikumus, un KKUINB sistēma ievieš autonomus noteikumus uzņēmumiem nodokļa bāzes aprēķināšanai. Šie noteikumi neietekmēs ne kada, ne konsolidēto pārskatu sagatavošanu.

Saskaņošanu nav plānots paplašināt un attiecināt uz likmēm. Katra dalībvalsts piemēros savu likmi tās daļai nodokļu maksātāju nodokļa bāzē.

Atbilstīgi KKUINB uzņēmumu grupām būtu jāpiemēro vienots nodokļu noteikumu kopums visā Savienībā un jākontaktējas tikai ar vienu nodokļu administrāciju (vienas pieturas aģentūra). Uzņēmums, kas izvēlas KKUINB, vairs nav pakļauts valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumiem visos jautājumos, ko reglamentē kopējie noteikumi. Uz uzņēmumu, kas neatbilst prasībām, lai piemērotu KKUINB direktīvā paredzēto sistēmu, vai neizvēlas šo sistēmu, joprojām attieksies valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumi, kuri var iekļaut konkrētas nodokļu stimulu shēmas pētniecības un izstrādes atbalstam.

Uzņēmumi, kuri darbojas vairākās valstīs, gūs labumu gan no tā, ka tiks ieviesta pārrobežu zaudējumu kompensēšana, gan no tā, ka tiks samazinātas uzņēmuma atbilstības nodrošināšanas izmaksas saistībā ar nodokli. Ļaujot nekavējoties konsolidēt peļņu un zaudējumus, lai aprēķinātu ES nodokļa bāzi, tiek sperts solis, lai samazinātu pārmērīgu aplikšanu ar nodokli pārrobežu situācijās un attiecīgi uzlabotu nodokļu neitralitātes nosacījumus starp iekšzemes un pārrobežu darbībām, tādējādi labāk izmantojot iekšējā tirgus potenciālu. Aprēķini, izmantojot ES starptautisku uzņēmumu izlasi, liecina, ka vidēji apmēram 50 % starptautisku nefinanšu un 17 % starptautisku finanšu uzņēmumu grupu varētu gūt labumu, ja pārrobežu zaudējumu kompensācija notiktu nekavējoties.

Ievērojams ieguvums no KKUINB ieviešanas būs samazinātas uzņēmumu atbilstības nodrošināšanas izmaksas. Apskojums liecina, ka, izmantojot KKUINB, atbilstības nodrošināšanas izmaksas saistībā ar periodiskiem, ar nodokļiem saistītiem uzdevumiem samazināsies par apmēram 7 %. Gaidāms, ka, samazinoties faktiskajām un iespējamām atbilstības nodrošināšanas izmaksām, ievērojami uzlabosies uzņēmumu spēja un vēlme vidējā un ilgtermiņā paplašināt savu darbību un strādāt citās valstīs. Gaidāms, ka KKUINB ievērojami samazinās atbilstības nodrošināšanai nepieciešamo laiku un izdevumus, ja mātesuzņēmums veidos jaunu meitasuzņēmumu citā dalībvalstī. Saskaņā ar aplēsēm, ko veica nodokļu eksperti, kuri piedalījās pētījumā, liels uzņēmums tērē vidēji vairāk nekā EUR 140 000 (0,23 % no apgrozījuma) ar nodokļiem saistītos izdevumos, atverot jaunu meitasuzņēmumu citā dalībvalstī. KKUINB samazinās šādas izmaksas par EUR 87 000 jeb

62 %. Vidēja lieluma uzņēmumu ietaupījumi ir vēl lielāki, jo izmaksas varētu samazināties no EUR 128 000 (0,55 % no apgrozījuma) līdz EUR 42 000 jeb par 67 %.

Priekšlikums būs izdevīgs uzņēmumiem neatkarīgi no to lieluma, bet īpaši nozīmīgs tas ir kā daļa no centieniem atbalstīt MVU un veicināt to, lai tie izmantotu vienotā tirgus priekšrocības, kā noteikts pārskatā par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu⁴. KĶUINB veicina nodokļu šķēršļu un administratīvā sloga samazināšanos, lai MVU būtu vieglāk un lētāk paplašināt savu darbību ES. KĶUINB nozīmēs to, ka MVU, kuri veic pārrobežu darbību un izvēlas šo sistēmu, uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze būs jāaprēķina atbilstīgi vienam nodokļu noteikumu kopumam. KĶUINB papildina Eiropas privāto uzņēmumu (*SPE*), par kuru Padomē tiek turpinātas diskusijas. Kopējs pamats ES uzņēmumiem nodokļa bāzes aprēķināšanai būtu īpaši lietderīgs *SPE*, kuri darbojas vairākās dalībvalstīs.

Šā priekšlikuma mērķis nav ietekmēt nodokļu ieņēmumus, un tika analizēts, kāda ietekme ir nodokļa bāzu sadalīšanai starp ES dalībvalstīm. Faktiskā ietekme uz dalībvalstu ieņēmumiem galu galā būs atkarīga no valsts izvēlētas politikas attiecībā uz dažādu nodokļu instrumentu vai piemērojamo nodokļu likmju salikuma iespējamo pielāgošanu. Tādējādi ir grūti paredzēt precīzu ietekmi uz katru dalībvalsti. Šajā kontekstā gadījumā, ja nodokļa bāzes sadalījuma starp dalībvalstīm rezultāts patiesi neatspoguļo uzņēmējdarbības apjomu, kā izņēmumu no vispārējā principa ar drošības klauzulu paredz alternatīvu metodi. Turklāt direktīvā ietverta klauzula par ietekmes pārskatīšanu pēc pieciem gadiem pēc direktīvas stāšanās spēkā.

Dalībvalstīm brīvprātīgas sistēmas ieviešana neapšaubāmi nozīmēs to, ka nodokļu administrācijām būs jāpārvalda divas atšķirīgas nodokļu shēmas (KĶUINB un savas valsts uzņēmumu ienākuma nodoklis). Tomēr to kompensē fakts, ka KĶUINB nozīmēs mazāk iespēju nodokļu plānošanā uzņēmumiem, kuri izmanto iekšējo cenu noteikšanu vai neatbilstības dalībvalstu nodokļu sistēmās. Saistībā ar konvencijām par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu būs mazāk strīdu, kuros iesaistīs Tiesu, vai savstarpējas vienošanās procedūru.

Lai palīdzētu dalībvalstu nodokļu administrācijām sagatavoties KĶUINB ieviešanai, tiek plānots mobilizēt *FISCALIS ES* programmu, kas palīdzētu dalībvalstīm īstenot un administrēt KĶUINB.

Šajā priekšlikumā ietverts pilnīgs noteikumu kopums attiecībā uz uzņēmumu aplikšanu ar nodokli. Tajā sīkāk norādīts, kas var izvēlēties šo sistēmu, kā aprēķināma nodokļa bāze, kāds ir konsolidācijas perimetrs un kā tā darbojas. Tajā arī ietverti noteikumi ļaunprātīgas izmantošanas nepieļaušanai, noteikts, kā tiek sadalīta konsolidētā bāze un kā jāveic KĶUINB administrēšana dalībvalstīs, izmantojot "vienas pieturas aģentūras" pieeju.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM REZULTĀTI UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMI

a) Apspriešanās

Pēc pētījuma par uzņēmumu ienākuma nodokli publicēšanas 2001. gadā Komisija rīkoja plašas publiskas debates un noturēja virkni apspriežu.

⁴ Komisijas paziņojums „Pārskats par Eiropas „Mazās uzņēmējdarbības aktu””, COM(2011) 78 galīgā redakcija, 23.2.2011.

Vissvarīgākais solis šajā procesā bija darba grupas (KKUINB DG) izveide, tajā iekļaujot ekspertus no visu dalībvalstu nodokļu administrācijām. KKUINB DG tika izveidota 2004. gada novembrī un līdz 2008. gada aprīlim tikās trīspadsmit plenārsēdēs. Turklāt tika izveidotas sešas apakšgrupas, lai padziļināti pētītu konkrētas jomas un ziņotu KKUINB DG. Valstu ekspertu loma aprobežojās ar tehniskās palīdzības un konsultāciju sniegšanu Komisijas dienestiem. KKUINB DG trīs reizes tikās arī paplašinātā sastāvā (2005., 2006. un 2007. gada decembrī), lai visi svarīgākie uzņēmumu, profesionālo un akadēmisko aprindu eksperti un ieinteresētās personas varētu izteikt savu viedokli.

Turklāt Komisija neformāli un divpusēji konsultējās ar vairākām uzņēmēju un profesionālajām asociācijām. Dažas no šīm interešu grupām oficiāli iesniedza savu viedokli. Tika ņemti vērā arī akadēmisko pētījumu rezultāti. Tādējādi vadošie zinātnieki sniedza Komisijai savu viedokli saistībā ar dažādiem sistēmas elementiem.

Komisija organizēja arī divus pasākumus — Briselē (2002. gada aprīlī) un Romā (2003. gada decembrī) kopā ar Itālijas prezidentūru). 2008. gada februārī Vīnē notika vēl viena konference, kuru atbalstīja Komisija un akadēmiska iestāde, un tajā detalizēti tika apspriesti vairāki jautājumi, kas ir būtiski KKUINB. Visbeidzot, 2010. gada 20. oktobrī Komisija apspriedās ar dalībvalstu, uzņēmumu, ideju laboratoriju un akadēmisko aprindu ekspertiem par atsevišķiem jautājumiem, kurus Komisijas dienesti bija atkārtoti izskatījuši un papildinājuši kopš KKUINB DG pēdējās sanāksmes 2008. gada aprīlī.

b) Ietekmes novērtējums

Ir sagatavots ļoti detalizēts ietekmes novērtējums. Tajā ietverti šādu pētījumu rezultāti: i) Eiropas Nodokļu analizētāja (*ETA*) pētījums, ii) *Price Waterhouse Cooper (PWC)* pētījums; iii) *Amadeus* un *Orbis* datubāze; iv) *Deloitte* pētījums un v) *CORTAX* pētījums.

Ziņojumā ievērotas Ģenerālsekretariāta vadlīnijas par ietekmes novērtējumiem, tāpēc tajā sniedz: i) pārskatu par apspriešanās procesu; ii) esošo problēmu aprakstu; iii) politikas mērķu izklāstu un iv) tādu alternatīvu politikas izvēles variantu salīdzinājumu, ar ko varētu sasniegt noteiktos mērķus. Īpaši analizēta gan obligāta, gan brīvprātīga KUINB (kopējā nodokļa bāze bez konsolidācijas) un KKUINB (kopējā nodokļa bāze ar konsolidāciju) un salīdzināta to attiecīgā ekonomiskā un sociālā ietekme un ietekme uz vidi.

Politikas izvēles variantu salīdzinājums

Ietekmes novērtējumā aplūko dažādus izvēles variantus, lai uzlabotu Eiropas uzņēmumu konkurētspējas situāciju, dodot tiem iespēju aprēķināt savu peļņu, kas gūta visā ES, atbilstoši vienam noteikumu kopumam un tādējādi izvēlēties juridisko vidi, kas vislabāk atbilst to uzņēmējdarbības vajadzībām, vienlaikus novēršot nodokļu izmaksas, kas saistītas ar 27 atsevišķu valstu nodokļu sistēmu esību. Ziņojumā aplūkoti 4 galvenie politikas scenāriji, kas salīdzināti ar nerīkošanās jeb pašreizējā stāvokļa scenāriju (1. izvēles variants).

- i) Brīvprātīga kopēja uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (brīvprātīga KUINB): uzņēmumiem, kas ir ES rezidenti (un ES izvietotām pastāvīgajām pārstāvniecībām), būtu iespēja aprēķināt savu nodokļa bāzi atbilstoši noteikumu kopumam, kas ir kopējs visai Savienībai, nevis atbilstoši kādai no 27 valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmām. Atsevišķa uzskaitē (t.i., cenu noteikšana katram darījumam saskaņā ar godīgas konkurences principu) paliktu spēkā darījumiem grupas iekšienē, jo šī sistēma neietvertu nodokļu rezultātu konsolidāciju (2. izvēles variants).

- ii) Obligāta kopēja uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (obligāta KUINB): visiem atbilstīgajiem uzņēmumiem, kas ir ES rezidenti (un ES izvietotām pastāvīgajām pārstāvniecībām), būtu obligāti jāaprēķina sava nodokļa bāze atbilstoši noteikumu kopumam, kas ir vienots visā Savienībā. Jaunie noteikumi aizstātu pašreizējās 27 valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas. Konsolidācija nenotiek, tāpēc peļņas sadalījumu darījumiem grupas iekšienē arī turpmāk noteiktu ar atsevišķu uzskaiti (3. izvēles variants).
- iii) Brīvprātīga kopēja konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (brīvprātīga K KUINB): kopēju noteikumu kopums, kas paredz ES mēroga konsolidētu nodokļa bāzi, būtu alternatīva pašreizējām 27 valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmām un atsevišķas uzskaites izmantošanai, lai sadalītu ieņēmumus saistītajiem uzņēmumiem. Tādējādi katra grupas dalībnieka (t.i., uzņēmuma, kas ir ES rezidents, vai ES izvietotas pastāvīgās pārstāvniecības) nodokļu rezultāti tiktu apkopoti, lai izveidotu konsolidētu nodokļa bāzi, un pārdalīti atbilstīgi iepriekš noteiktam sadalījuma mehānismam, kura pamatā ir formula. Šajā scenārijā uzņēmumi, kas ir ES rezidenti, un/vai ES izvietotas pastāvīgās pārstāvniecības, kas pieder uzņēmumiem, kuri ir tādas valsts rezidenti, kas nav Savienības dalībvalsts, būtu tiesīgi piemērot K KUINB, ja tie atbilstu prasībām par grupas izveidi un ja visi šīs grupas atbilstīgie dalībnieki izvēlētos piemērot kopējos noteikumus („visi vai neviens”) (4. izvēles variants).
- iv) Obligāta kopēja konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (obligāta K KUINB): uzņēmumiem, kas ir ES rezidenti, un/vai ES izvietotām pastāvīgām pārstāvniecībām, kas pieder uzņēmumiem, kuri ir tādas valsts rezidenti, kas nav Savienības dalībvalsts, būtu obligāti jāpiemēro K KUINB noteikumi, ciktāl šie uzņēmumi vai pārstāvniecības atbilstu prasībām par grupas izveidi.

Ietekmes analīze

Ietekmes novērtējuma ekonomiskie rezultāti rāda, ka apzināto uzņēmumu ienākuma nodokļa šķēršļu likvidēšana ļautu uzņēmumiem izdarīt gudrāku ekonomisko izvēli un tādējādi pilnveidot ekonomikas kopējo efektivitāti. Brīvprātīgas un obligātas K KUINB izvēles varianti radīs nelielu labklājības palielināšanos. Brīvprātīgai K KUINB dodama priekšroka vairāku iemeslu dēļ. Divi galvenie iemesli, ko apstiprina ietekmes novērtējums, ir: i) aplēstā ietekme uz nodarbinātību ir labvēlīgāka; ii) notiek izvairīšanās no tā, ka ikvienam Savienības uzņēmumam tiek uzspiesta pāreja uz jaunu nodokļa bāzes aprēķināšanas metodi (neatkarīgi no tā, vai tas darbojas vairākās dalībvalstīs).

Analizējamās reformas tiek potenciāli saistītas ar nozīmīgu dinamisko ietekmi ilgtermiņā. Sagaidāms, ka šī ietekme izpaudīsies galvenokārt kā mazāka nenoteiktība un mazākas (objektīvās un subjektīvās) izmaksas uzņēmumiem, kas darbojas vairākās jurisdikcijās. Galu galā tas radīs lielākas pārrobežu investīcijas ES iekšienē, kas izrietēs gan no Eiropas un ārvalstu daudznacionālo uzņēmumu turpmākas paplašināšanās, gan no jaunām investīcijām, ko citās dalībvalstīs veiks uzņēmumi, kas pilnībā ir iekšzemes uzņēmumi. Īpaši tādu papildu atbilstības izmaksu novēršana, kas saistītas ar pienākumu ievērot dažādus nodokļu noteikumus Savienībā un kontaktēties ar vairākām nodokļu administrācijām, (vienas pieturas aģentūras princips) var uzlabot uzņēmumu spēju paplašināt pārrobežu darbību. Šādas izredzes būtu īpaši labvēlīgas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kurus visvairāk skar pašreizējās augstās atbilstības izmaksas.

Lai gan ietekmes novērtējums liecina, ka KĶUINB ieviešanas galīgā ietekme uz kopējiem nodokļu ieņēmumiem ir atkarīga no dalībvalsts pašas izvēlētas politikas, ir svarīgi, lai dalībvalstis pievērstu lielu uzmanību ietekmei uz ieņēmumiem, īpaši ņemot vērā ļoti smago budžeta situāciju daudzās dalībvalstīs.

Kopumā jaunie noteikumi par kopējo bāzi izveidotu vidējo ES bāzi, kas būs plašāka par pašreizējo bāzi. Ja rodas ekonomikas zaudējumi, kuri jākompensē, pamatojoties uz pārrobežu darbību, konsolidācija saskaņā ar KĶUINB veicina kopējās bāzes samazināšanos.

Faktiskā ietekme uz dalībvalstu ieņēmumiem galu galā būs atkarīga no valsts izvēlētas politikas attiecībā uz dažādu nodokļu instrumentu vai piemērojamo nodokļu likmju salikuma iespējamo pielāgošanu. Tādējādi ir grūti paredzēt precīzu ietekmi uz katru dalībvalsti. Tomēr direktīvā ietverta klauzula par ietekmes pārskatīšanu pēc pieciem gadiem

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

a) Juridiskais pamats

Tiešo nodokļu tiesību akti ietilpst Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 115. panta darbības jomā. Šī klauzula paredz, ka tiesību aktu tuvināšanas pasākumi saskaņā ar šo pantu veicami, izmantojot direktīvas juridisko formu.

b) Subsidiaritāte

Šis priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam.

KĶUINB sistēmas mērķis ir pārvarēt fiskālos šķēršļus, ko rada galvenokārt Savienības sadrumstalotība 27 atšķirīgās nodokļu sistēmās un ar ko saskaras uzņēmumi, darbojoties vienotajā tirgū. Nekoordinēta rīcība, ko plānotu un īstenotu katra atsevišķa dalībvalsts, atkārtotu pašreizējo situāciju, jo uzņēmumiem aizvien būtu jāsasaskaras ar tik daudzām nodokļu administrācijām, cik dalībvalstīs tie tiek aplikti ar nodokli.

Ja katra dalībvalsts piemērotu savu sistēmu, šajā priekšlikumā ieteiktie noteikumi, piemēram, atvieglojumi saistībā ar pārrobežu zaudējumiem un beznodokļu grupu pārstrukturēšana, būtu neefektīvi un varētu radīt tirgus izkropļojumus, īpaši nodokļu dubulto uzlikšanu un neaplikšanu ar nodokļiem. Atšķirīgi valstu noteikumi par peļņas sadali arī neuzlabotu pašreizējo (jau tā sarežģīto) procesu uzņēmējdarbības peļņas sadalei starp saistītajiem uzņēmumiem.

Jautājuma būtība paredz kopēju pieeju.

Ir sagaidāms, ka visā Savienībā vienots noteikumu kopums, lai aprēķinātu, konsolidētu un sadalītu saistītu uzņēmumu nodokļa bāzi, mazinās tirgus izkropļojumus, ko rada 27 valstu nodokļu režīmu pašreizējā mijiedarbība. Turklāt sistēmas pamatblokus, jo īpaši atvieglojumus saistībā ar pārrobežu zaudējumiem, beznodokļu aktīvu pārvedumus grupas iekšienē un grupas nodokļa bāzes sadalījumu, izmantojot formulu, var realizēt tikai ar kopēja regulatīvā satvara palīdzību. Tādējādi jāizstrādā kopēji administratīvās procedūras noteikumi, lai vienas pieturas aģentūras administrācijas princips varētu darboties.

Šis priekšlikums aprobežojas ar to nodokļu šķēršļu novēršanu, ko rada valstu sistēmu atšķirības nodokļa bāzes aprēķināšanā starp saistītiem uzņēmumiem. Darbs, kas sekoja

pētījumam par uzņēmumu ienākuma nodokli, atklāja, ka vislabākos rezultātus šo šķēršļu pārvarēšanā varētu panākt, ja uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes aprēķināšanu un pārrobežu konsolidāciju reglamentētu vienots satvars. Šos jautājumus tiešām var risināt tikai, pieņemot tiesību aktus Savienības līmenī, jo tie pēc būtības ir galvenokārt pārrobežu jautājumi. Tāpēc šis priekšlikums pamatots ar atsauci uz subsidiaritātes principu, jo dalībvalstu individuāla rīcība nesniegtu paredzētos rezultātus.

c) Proporcionalitāte

Šis priekšlikums, kas veidots kā brīvprātīga sistēma, ir apzināto problēmu visproporcionālākais risinājums. Tas neliek uzņēmumiem, kas neplāno uzsākt darbību ārvalstīs, uzņemties liekas administratīvās izmaksas par kopēju noteikumu īstenošanu, negūstot nekādu reālu labumu.

Ir sagaidāms, ka šī iniciatīva radīs investīcijām labvēlīgākus apstākļus vienotajā tirgū, jo ir paredzams, ka samazināsies izmaksas par nodokļu prasību ievērošanu. Turklāt uzņēmumi var gūt ievērojamu labumu no iekšējo cenu noteikšanas formalitāšu novēršanas, iespējas pārvietot zaudējumus pāri valstu robežām vienas grupas ietvaros, kā arī no beznodokļu reorganizācijas grupas iekšienē. Pozitīvajai ietekmei būtu jābūt lielākai par iespējamām papildu finanšu un administratīvajām izmaksām, ar kurām pirmajā posmā nāksies saskarties valstu nodokļu iestādēm, lai ieviestu šo sistēmu.

Šajā priekšlikumā noteiktie pasākumi ir gan piemēroti, gan nepieciešami, lai sasniegtu vēlamo mērķi, t.i., tie ir proporcionāli. Tie tieši skar uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes saskaņošanu, kas ir priekšnosacījums, lai ierobežotu identificētos nodokļu šķēršļus un novērstu elementus, kas kropļo vienoto tirgu. Šajā sakarā ir jāprecizē arī, ka šis priekšlikums neietver nodokļu likmju saskaņošanu vai minimālās nodokļu likmes noteikšanu. Tiešām, nodokļu likmju noteikšana tiek uzskatīta par dalībvalstu nodokļu suverenitātes jautājumu, un tāpēc tā nosakāma ar valstu tiesību aktu palīdzību.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis direktīvas priekšlikums neietekmē Eiropas Savienības budžetu.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 115. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁵,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁶,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Uzņēmumi, kas vēlas veikt pārrobežu uzņēmējdarbību Savienībā, saskaras ar nopietniem šķēršļiem un tirgus izkropļojumiem, ko rada 27 dažādu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu esība. Šie šķēršļi un izkropļojumi kavē iekšējā tirgus pienācīgu darbību. Tie neveicina investīcijas ES un tādējādi neatbilst prioritāšu kopumam, kas noteikts Komisijas 2010. gada 3. martā pieņemtajā paziņojumā „Eiropa 2020 — Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”⁷. Tie ir arī pretrunā augsti konkurētspējīgas sociālas tirgus ekonomikas prasībām.
- (2) Pārrobežu uzņēmējdarbības nodokļu šķēršļi ir īpaši smagi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kam parasti trūkst resursu tirgus neefektivitātes novēršanai.
- (3) Dalībvalstu starpā noslēgtās konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu nepiedāvā atbilstošu risinājumu. Pašreizējie Savienības tiesību akti par uzņēmumu ienākuma nodokļa jautājumiem risina tikai nedaudzas konkrētas problēmas.
- (4) Sistēma, kas uzņēmumu ienākuma nodokļa vajadzībām ļautu uzņēmumiem uztvert Savienību kā vienotu tirgu, atvieglotu pārrobežu darbību uzņēmumiem, kuri ir Savienības rezidenti, un veicinātu mērķi padarīt Savienību par konkurētspējīgāku vietu starptautiskajām investīcijām. Šādu sistēmu vislabāk varētu izveidot, ļaujot uzņēmumu grupām, kuru darbība apliekama ar nodokli vairākās dalībvalstīs, kārtot savas nodokļu

⁵ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁶ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁷ COM(2010) 2020 galīgā redakcija.

lietas Savienībā saskaņā ar vienotu noteikumu kopumu par nodokļa bāzes aprēķināšanu un sazināties ar vienu nodokļu administrāciju ("vienas pieturas aģentūra"). Šādiem noteikumiem jābūt pieejamiem arī uzņēmumiem, kas tiek aplikti ar uzņēmumu ienākuma nodokli Savienībā, bet neietilpst grupā.

- (5) Nodokļu likmju atšķirības nerada tādas pašus šķēršļus, tāpēc šai sistēmai (kopējai konsolidētai uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzei (KKUINB)) nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu rīcības brīvību attiecībā uz valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa likmēm.
- (6) Konsolidācija ir šādas sistēmas būtisks elements, jo lielākos nodokļu šķēršļus, ar ko uzņēmumi saskaras Savienībā, var pārvarēt tikai šādā veidā. Tas novērš iekšējo cenu noteikšanas formalitātes un nodokļu dubultu uzlikšanu grupas iekšienē. Turklāt nodokļu maksātājiem radušies zaudējumi tiek automātiski ieskaitīti attiecībā pret citu tās pašas grupas dalībnieku peļņu.
- (7) Konsolidācija obligāti ietver noteikumus par rezultāta sadalījumu starp dalībvalstīm, kurās ir reģistrēti grupas dalībnieki.
- (8) Šāda sistēma ir galvenokārt paredzēta, lai apmierinātu tādu uzņēmumu vajadzības, kuri veic pārrobežu darbību, tāpēc tai jābūt brīvprātīgai sistēmai, kas papildina esošās valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas.
- (9) Sistēma (kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (KKUINB)) jāveido kā kopēju noteikumu kopums par uzņēmumu nodokļa bāzes aprēķināšanu, neskarot noteikumus, kas izklāstīti Padomes Direktīvā 78/660/EEK⁸ un 83/349/EEK⁹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1606/2002¹⁰.
- (10) Visi ieņēmumi jāapliek ar nodokli, ja vien tie nav nepārprotami atbrīvoti no nodokļa.
- (11) No aplikšanas ar nodokli jāatbrīvo ienākumi, ko veido dividendes, ieņēmumi no tādu akciju atsavināšanas, kas ir ārpus grupas esoša uzņēmuma turējumā, un ārvalstu pastāvīgo pārstāvniecību peļņa. Piešķirot atvieglojumus saistībā ar nodokļu dubulto uzlikšanu, vairākums dalībvalstu no nodokļa atbrīvo dividendes un ieņēmumus no akciju atsavināšanas, jo tas novērš nepieciešamību aprēķināt nodokļu maksātāja tiesības saņemt nodokļu atlaidi par ārvalstīs samaksāto nodokli, īpaši, ja šādām tiesībām jāņem vērā uzņēmuma ienākuma nodoklis, ko samaksājis uzņēmums, kas sadala dividendes. Ārvalstīs gūtu ienākumu atbrīvošana no nodokļa arī atbilst šai vajadzībai pēc vienkāršības.
- (12) Ienākumi, ko veido procentu maksājumi un autoratlīdzības maksājumi, jāapliek ar nodokli, piešķirot atlaidi par nodokli, kas ieturēts par šādiem maksājumiem. Atšķirībā no dividendēm šādu atlaidi nav sarežģīti aprēķināt.
- (13) Ar nodokli apliekamie ieņēmumi jāsamazina, atskaitot uzņēmējdarbības izdevumus un dažus citus posteņus. Atskaitāmi uzņēmējdarbības izdevumi parasti ietver visas izmaksas saistībā ar pārdošanu un izdevumus saistībā ar ienākumu radīšanu, uzturēšanu un nodrošināšanu. Atskaitīšanas iespēja jāattiecina arī uz pētniecības un

⁸ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

⁹ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.

¹⁰ OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.

izstrādes izmaksām un izmaksām, kas radušās, piesaistot pašu kapitālu vai aizdotus līdzekļus uzņēmējdarbības veikšanas vajadzībām. Jābūt arī neatskaitāmu izdevumu sarakstam.

- (14) Pamatlīdzekļi, ar dažiem izņēmumiem, jāamortizē nodokļu vajadzībām. Ilgtermiņa materiālie un nemateriālie aktīvi amortizējami atsevišķi, bet pārējie aktīvi apvienojami portfelī. Portfeļa amortizācija vienkāršo situāciju gan nodokļu iestādēm, gan nodokļu maksātājiem, jo tā novērš nepieciešamību izveidot un uzturēt sarakstu ar visiem atsevišķajiem pamatlīdzekļu veidiem un to lietderīgās lietošanas laiku.
- (15) Nodokļu maksātājiem jāatļauj pārnest zaudējumus uz nākamajiem periodiem neierobežotā laikposmā, bet nav pieļaujama zaudējumu attiecināšana uz iepriekšējiem periodiem. Zaudējumu pārvešana uz nākamajiem periodiem ir paredzēta, lai nodrošinātu, ka nodokļu maksātājs maksā nodokli par saviem reālajiem ienākumiem, tāpēc nav iemesla noteikt laika ierobežojumus zaudējumu pārvešanai uz nākamajiem periodiem. Zaudējumu pārvešana uz iepriekšējiem periodiem ir samērā reta prakse dalībvalstīs un rada pārmērīgu sarežģītību.
- (16) Atbilstība konsolidācijai (dalība grupā) jānosaka saskaņā ar divdaļīgu testu, kura pamatā ir: i) kontrole (vairāk nekā 50 % no balsstiesībām) un ii) īpašumtiesības (vairāk nekā 75 % no pašu kapitāla) vai tiesības uz peļņu (vairāk nekā 75 % no tiesībām, kas ļauj saņemt peļņu). Šāds tests nodrošina augsta līmeņa ekonomisko integrāciju grupas dalībnieku starpā, par ko liecina kontroles attiecības un augsts līdzdalības līmenis. Abi robežlielumi jāievēro visa taksācijas gada laikā, citādi uzņēmumam nekavējoties jāizstājas no grupas. Jābūt arī prasībai par deviņus mēnešus ilgu minimālo dalību grupā.
- (17) Jānosaka uzņēmumu reorganizācijas noteikumi, lai taisnīgi aizsargātu dalībvalstu tiesības noteikt nodokļus. Ja uzņēmums pievienojas grupai, pirmskonsolidācijas tirdzniecības zaudējumi pārnesami uz nākamo periodu, lai veiktu to ieskaitu pret nodokļu maksātājam iedalīto daļu. Ja uzņēmums izstājas no grupas, uz to nav jāattiecina konsolidācijas periodā ciestie zaudējumi. Var izdarīt korekcijas attiecībā uz kapitāla pieaugumu, ja atsevišķi aktīvi tiek atsavināti īsā laikposmā pēc pievienošanās grupai vai izstāšanās no tās. Pašradītu nemateriālo aktīvu vērtība novērtējama, izmantojot atbilstošu rādītāju, tas ir, pētniecības un izstrādes, tirdzniecības un reklāmas izmaksas noteiktā laika periodā.
- (18) Ja tiek ieturēti nodokļi par nodokļu maksātāju veiktajiem procentu un autoratlīdzības maksājumiem, šādu nodokļu ieņēmumi sadalāmi atbilstoši attiecīgā nodokļu taksācijas gada formulai. Ja tiek ieturēti nodokļi par nodokļu maksātāju izmaksātajām dividendēm, šādu nodokļu ieņēmumi nav sadalāmi, jo, pretēji procentiem un autoratlīdzībām, dividendes nav radījušas iepriekšējus atskaitījumus, kas gulstas uz visiem grupas uzņēmumiem.
- (19) Darījumiem starp nodokļu maksātāju un saistīto uzņēmumu, kas nav tās pašas grupas dalībnieks, jāpiemēro cenu noteikšanas korekcijas atbilstīgi godīgas konkurences principam, kas ir vispārpiemērojams kritērijs.
- (20) Sistēmai jāietver vispārējs noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu, papildinot to ar pasākumiem, kas paredzēti, lai ierobežotu konkrētus ļaunprātīgas izmantošanas veidus. Šiem pasākumiem jāietver ierobežojumi attiecībā uz iespēju

atskaitīt procentus, kas izmaksāti saistītajiem uzņēmumiem, kuri nodokļu vajadzībām ir rezidenti tādā zemo nodokļu valstī ārpus Savienības, kas ar nodokļu maksātāja dalībvalsti neveic informācijas apmaiņu, pamatojoties uz nolīgumu, kurš pielīdzināms Direktīvai 2011/16/ES¹¹ par dalībvalstu kompetento iestāžu savstarpēju palīdzību attiecībā uz tiešajiem nodokļiem un apdrošināšanas prēmiju aplikšanu ar nodokļiem¹² un noteikumiem par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem.

- (21) Konsolidētās nodokļa bāzes sadalījuma formulai jāietver trīs vienlīdz izsvērti faktori (darbaspēks, aktīvi un pārdevumi). Darbaspēka faktors aprēķināms, pamatojoties uz algu sarakstu un darbinieku skaitu (katra pozīcija uzskatāma par pusi). Aktīvu faktoru veido visi materiālie pamatlīdzekļi. Nemateriālie aktīvi un finanšu aktīvi izslēdzami no formulas to mobilā rakstura un sistēmas apiešanas risku dēļ. Šo faktoru izmantošana piešķir attiecīgu svērumu izcelsmes dalībvalsts interesēm. Visbeidzot, lai nodrošinātu galamērķa dalībvalsts godīgu līdzdalību, jāņem vērā pārdevumi. Šiem faktoriem un svērumiem jānodrošina, ka peļņa tiek aplikta ar nodokli tur, kur tā tiek gūta. Ja sadalījuma rezultāts patiesi neatspoguļo uzņēmējdarbības apjomu, tad kā izņēmumu no vispārējā principa ar drošības klauzulu paredz alternatīvu metodi.
- (22) Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti¹³ piemēro personas datu apstrādei, kas tiek veikta šīs direktīvas ietvaros.
- (23) Uzņēmumu grupām jābūt iespējai sadarboties ar vienu nodokļu administrāciju (galveno nodokļu iestādi), kas ir tās dalībvalsts nodokļu administrācija, kurā grupas mātesuzņēmums (galvenais nodokļu maksātājs) ir rezidents nodokļu vajadzībām. Šajā direktīvā jānosaka arī procesuālie noteikumi sistēmas administrēšanai. Tajā jāparedz arī iepriekšēja nolēmuma mehānisms. Galvenajai nodokļu iestādei jāsāk un jākoordinē audits, bet jebkuras dalībvalsts, kurā ar nodokli aplikams kāds grupas dalībnieks, nodokļu iestāde var lūgt audita sākšanu. Dalībvalsts, kurā kāds grupas dalībnieks ir rezidents vai reģistrēts, kompetentā iestāde galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesā var apstrīdēt galvenās nodokļu iestādes lēmumu par paziņojumu par izvēli pievienoties sistēmai vai par grozītu nodokļu aprēķinu. Strīdi starp nodokļu maksātājiem un nodokļu iestādēm risināmi administratīvā institūcijā, kas ir kompetenta izskatīt pārsūdzības pirmajā instancē atbilstīgi galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesību aktiem.
- (24) Komisijai jābūt pilnvarām pieņemt deleģētus aktus atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantam, lai grozītu pielikumus nolūkā ņemt vērā dalībvalstu tiesību aktu izmaiņas attiecībā uz uzņēmējdarbības formām un uzņēmumu ienākuma nodokļiem un lai atjauninātu neatskaitāmo nodokļu sarakstu, kā arī paredzētu noteikumus par juridisko un ekonomisko īpašumtiesību definēšanu saistībā ar nomātiem aktīviem un nomas maksas kapitāla un procentu elementu un nomāta aktīva amortizācijas bāzes aprēķināšanu. Nepieciešams, lai Komisijai šīs pilnvaras tiktu deleģētas uz nenoteiktu laiku, kas dotu iespēju nepieciešamības gadījumā koriģēt šos noteikumus.

¹¹ OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.

¹² OV L 336 27.12.1977., 15. lpp.

¹³ OV L 281, 23.11.1995., 31.–50. lpp.

- (25) Komisijai jāpiešķir pilnvaras, lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai attiecībā uz šādiem aspektiem: ikgadēja tāda saraksta pieņemšana, kurā norādītas šajā direktīvā noteiktajām prasībām atbilstošas trešo valstu uzņēmējdarbības formas, noteikumu pieņemšana par darbaspēka, aktīvu un pārdevumu faktoru aprēķināšanu, darbinieku un algu saraksta, aktīvu un pārdevumu attiecināšana uz attiecīgo faktoru, kā arī aktīvu novērtēšana aktīvu faktora vajadzībām, standarta formas pieņemšana paziņojumam par izvēli pievienoties šai sistēmai un paziņojuma elektroniskās iesniegšanas noteikumu pieņemšana, nodokļa deklarācijas forma, konsolidētās nodokļa deklarācijas forma un nepieciešamā pavaddokumentācija. Šīs pilnvaras īstenojamas atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 28. februāra Regulai (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu¹⁴.
- (26) Šīs direktīvas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt, izmantojot dalībvalstu individuālo rīcību, jo trūkst koordinācijas starp valstu nodokļu sistēmām. Ņemot vērā to, ka iekšējā tirgus neefektivitāte galvenokārt rada pārrobežu rakstura problēmas, novēršanas pasākumi pieņemami Savienības līmenī. Šāda pieeja atbilst subsidiaritātes principam, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Atbilstoši proporcionalitātes principam, kas noteikts minētajā pantā, direktīva paredz tikai tos pasākumus, kas ir nepieciešami šā mērķa sasniegšanai.
- (27) Komisijai pēc piecu gadu laikposma jāpārskata direktīvas piemērošana, un dalībvalstīm jāatbalsta Komisija, sniedzot pienācīgu ieguldījumu šajā procesā,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA

1. pants

Darbības joma

Ar šo direktīvu izveido kopējas nodokļa bāzes sistēmu atsevišķiem uzņēmumiem un uzņēmumu grupām un izklāsta noteikumus par šīs bāzes aprēķināšanu un izmantošanu.

2. pants

Atbilstoši uzņēmumi

1. Šo direktīvu piemēro uzņēmumiem, kas reģistrēti saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem un kas atbilst abiem šiem nosacījumiem:
 - (a) uzņēmējdarbības forma ir viena no I pielikumā minētajām formām;

¹⁴ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (b) uzņēmums tiek aplikts ar vienu no uzņēmumu ienākuma nodokļiem, kas minēti II pielikumā, vai ar līdzīgu nodokli, kas ieviests vēlāk.
2. Šo direktīvu piemēro uzņēmumiem, kas reģistrēti saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem un kas atbilst abiem šiem nosacījumiem:
- (a) uzņēmējdarbības forma ir līdzīga vienai no I pielikumā minētajām formām;
- (b) uzņēmums tiek aplikts ar vienu no uzņēmumu ienākuma nodokļiem, kas minēti II pielikumā.
3. Komisija var pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 127. pantu un ievērojot 128., 129. un 130. panta nosacījumus, lai grozītu I un II pielikumu nolūkā ņemt vērā dalībvalstu tiesību aktu izmaiņas attiecībā uz uzņēmējdarbības formām un uzņēmumu ienākuma nodokļiem.

3. pants

Atbilstošas trešo valstu uzņēmējdarbības formas

1. Komisija katru gadu pieņem sarakstu ar trešo valstu uzņēmējdarbības formām, kas tiek uzskatītas par atbilstošām 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteiktajām prasībām. Šo īstenojošo tiesību aktu pieņem atbilstīgi 131. panta 2. punktā minētajai pārbaudes procedūrai.
2. Fakts, ka kāda uzņēmējdarbības forma nav iekļauta 1. punktā minētajā trešo valstu uzņēmējdarbības formu sarakstā, neliedz piemērot šo direktīvu šādai uzņēmējdarbības formai.

II NODAĻA

PAMATJĒDZIENI

4. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmanto šādas definīcijas:

- (1) „nodokļu maksātājs” ir uzņēmums, kas izvēlējies piemērot šajā direktīvā paredzēto sistēmu;
- (2) „atsevišķs nodokļu maksātājs” ir nodokļu maksātājs, kas neatbilst konsolidācijas prasībām;
- (3) „uzņēmums, kas nav nodokļu maksātājs” ir uzņēmums, kas neatbilst prasībām, lai izvēlētos šajā direktīvā paredzēto sistēmu, vai kas nav izvēlējies piemērot šajā direktīvā paredzēto sistēmu;
- (4) „rezidents nodokļu maksātājs” ir nodokļu maksātājs, kas nodokļu vajadzībām ir dalībvalsts rezidents saskaņā ar 6. panta 3. un 4. punktu;

- (5) „nerezidents nodokļu maksātājs” ir nodokļu maksātājs, kas nodokļu vajadzībām nav dalībvalsts rezidents saskaņā ar 6. panta 3. un 4. punktu;
- (6) „galvenais nodokļu maksātājs” ir:
- (a) rezidents nodokļu maksātājs, ja tas veido grupu ar saviem atbilstošajiem meitasuzņēmumiem, savām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas citās dalībvalstīs, vai atbilstoša meitasuzņēmuma, kas ir rezidents trešā valstī, vienu vai vairākām pastāvīgajām pārstāvniecībām; vai
 - (b) rezidents nodokļu maksātājs, ko norādījusi grupa, ja to veido tikai divi vai vairāki rezidenti nodokļu maksātāji, kas ir viena mātesuzņēmuma, kurš ir rezidents trešā valstī, tiešie atbilstošie meitasuzņēmumi; vai
 - (c) rezidents nodokļu maksātājs, kas ir mātesuzņēmuma, kurš ir rezidents trešā valstī, atbilstošais meitasuzņēmums, ja šis rezidents nodokļu maksātājs veido grupu tikai ar vienu vai vairākām sava mātesuzņēmuma pastāvīgajām pārstāvniecībām; vai
 - (d) pastāvīgā pārstāvniecība, ko norādījis nerezidents nodokļu maksātājs, kas veido grupu tikai attiecībā uz savām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kuras atrodas divās vai vairākās dalībvalstīs;
- (7) „grupas dalībnieks” ir nodokļu maksātājs, kas pieder vienai grupai, kā noteikts 54. un 55. pantā. Ja nodokļu maksātājs uztur vienu vai vairākas pastāvīgās pārstāvniecības dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kurā atrodas tā centrālā vadība un kontrole, katra pastāvīgā pārstāvniecība uzskatāma par grupas dalībnieku;
- (8) „ieņēmumi” ir tirdzniecības un jebkādu citu darījumu ieņēmumi, no kuriem atskaitīts pievienotās vērtības nodoklis un citi nodokļi un nodevas, kas iekasēti valdības iestāžu vārdā, neatkarīgi no tā, vai tie ir monetāra vai nemonetāra rakstura, tostarp ieņēmumi no aktīvu tiesību atsavināšanas, procenti, dividendes un cita sadalītā peļņa, likvidācijas ieņēmumi, autoratlīdzības, subsīdijas un dotācijas, saņemtie dāvinājumi, kompensācijas un brīvprātīgi maksājumi. Ieņēmumi ietver arī nemonetārus dāvinājumus, ko veicis nodokļu maksātājs. Ieņēmumi neietver pašu kapitālu, ko piesaistījis nodokļu maksātājs, vai tam atmaksātu parādu;
- (9) „peļņa” ir ieņēmumu pārsniegums pār atskaitāmajiem izdevumiem un citiem atskaitāmiem posteņiem taksācijas gadā;
- (10) „zaudējumi” ir atskaitāmo izdevumu un citu atskaitāmo posteņu pārsniegums pār ieņēmumiem taksācijas gadā;
- (11) „konsolidēta nodokļa bāze” ir visu grupas dalībnieku nodokļa bāzu sasummēšanas rezultāts, kas aprēķināts saskaņā ar 10. pantu;
- (12) „iedalītā daļa” ir grupas konsolidētās nodokļa bāzes daļa, kas attiecināta uz grupas dalībnieku, piemērojot 86.–102. pantā minēto formulu;
- (13) pamatlīdzekļa vai aktīvu portfeļa „vērtība nodokļu vajadzībām” ir amortizācijas bāze, no kuras atņemta līdz attiecīgajam datumam atskaitītā kopējā amortizācija;

- (14) „pamatlīdzekļi” ir visi materiālie aktīvi, ko nodokļu maksātājs iegādājies par vērtību vai radījis, un visi nemateriālie aktīvi, kas iegādāti par vērtību, ja tos var patstāvīgi novērtēt un uzņēmums tos izmanto ienākumu radīšanā, uzturēšanā vai nodrošināšanā vairāk nekā 12 mēnešus, izņemot, ja to iegādes, izveides vai uzlabošanas izmaksas ir mazākas par EUR 1000. Pamatlīdzekļi ietver arī finanšu aktīvus;
- (15) „finanšu aktīvi” ir daļas radniecīgos uzņēmumos, aizdevumi radniecīgiem uzņēmumiem, līdzdalības daļas, aizdevumi uzņēmumiem, ar kuriem uzņēmumu saista līdzdalības daļas, ieguldījumi, kas turēti kā pamatlīdzekļi, citi aizdevumi un pašu akcijas tādā apmērā, kādā valsts tiesību akti ļauj tos uzrādīt bilancē;
- (16) „ilgtermiņa materiālie pamatlīdzekļi” ir materiālie pamatlīdzekļi, kuru lietderīgās lietošanas laiks ir 15 gadi vai vairāk. Par ilgtermiņa materiālajiem pamatlīdzekļiem uzskatāmas ēkas, gaisa kuģi un kuģi;
- (17) „lietoti aktīvi” ir pamatlīdzekļi, kuru lietderīgās lietošanas laiks to iegādes brīdī jau ir bijis daļēji izsmelts un kuri ir piemēroti turpmākai izmantošanai to pašreizējā stāvoklī vai pēc remonta;
- (18) „uzlabošanas izmaksas” ir jebkādi papildu izdevumi par pamatlīdzekli, kas ievērojami uzlabo šā aktīva spēju vai būtiski uzlabo tā darbību, vai pārsniedz 10 % no aktīva sākotnējās amortizācijas bāzes;
- (19) „krājumi un nepabeigtie ražojumi” ir aktīvi, kas tiek turēti pārdošanai, ir ražošanas procesā pārdošanas vajadzībām vai ir materiāli vai krājumi, kas patērējami ražošanas procesā vai pakalpojumu sniegšanā;
- (20) „ekonomiskais īpašnieks” ir persona, kam būtībā ir visi labumi un riski, kas saistīti ar pamatlīdzekli, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir juridiskais īpašnieks. Nodokļu maksātājs, kam ir tiesības valdīt, izmantot un atsavināt pamatlīdzekli un kas uzņemas tā zuduma vai iznīcināšanas risku, jebkurā gadījumā tiek uzskatīts par ekonomisko īpašnieku;
- (21) „kompetenta iestāde” ir iestāde, ko katra dalībvalsts norādījusi, lai administrētu visus ar šīs direktīvas īstenošanu saistītos jautājumus;
- (22) „galvenā nodokļu iestāde” ir tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras rezidents ir galvenais nodokļu maksātājs vai kurā atrodas galvenais nodokļu maksātājs, ja tas ir nerezidenta nodokļu maksātāja pastāvīgā pārstāvniecība;
- (23) „audits” ir jebkura veida iztaujāšanas, inspekcijas vai pārbaudes, ko veic kompetenta iestāde, lai pārliecinātos par to, ka nodokļu maksātājs ievēro šo direktīvu.

5. pants *Pastāvīga pārstāvniecība*

1. Uzskatāms, ka nodokļu maksātājam ir „pastāvīga pārstāvniecība” valstī, kas nav tā centrālās vadības un kontroles atrašanās vietas valsts, ja tam šajā citā valstī ir noteikta atrašanās vieta, kura tiek izmantota pilnīgai vai daļējai tā uzņēmējdarbības veikšanai, īpaši:

- (a) vadības atrašanās vieta;
 - (b) filiāle;
 - (c) birojs;
 - (d) rūpnīca;
 - (e) ražotne;
 - (f) raktuves, naftas vai gāzes urbums, karjers vai cita dabas resursu ieguves vieta.
2. Būvlaukums vai celtniecības vai uzstādīšanas projekts ir pastāvīga pārstāvniecība tikai tad, ja to izmanto vairāk nekā divpadsmit mēnešus.
3. Neskarot 1. un 2. punktu, turpmāk minētie nosacījumi nav pamats uzskatīšanai par pastāvīgu pārstāvniecību:
- a) objekta izmantošana tikai nodokļu maksātājam piederošu lietu vai preču glabāšanas, izstādīšanas vai piegādes nolūkā;
 - b) nodokļu maksātājam piederošu lietu vai preču krājumu uzturēšana tikai glabāšanas, izstādīšanas vai piegādes nolūkā;
 - c) nodokļu maksātājam piederošu lietu vai preču krājumu uzturēšana tikai to apstrādes nolūkā, ja apstrādi veic cita persona;
 - d) noteiktas uzņēmējdarbības vietas uzturēšana tikai ar nolūku nodokļu maksātāja vārdā pirkt lietas vai preces vai vākt informāciju;
 - e) noteiktas uzņēmējdarbības vietas uzturēšana tikai ar nolūku nodokļu maksātāja vārdā veikt citu darbību, kas pēc būtības ir sagatavošanās vai palīgdarbība;
 - f) noteiktas uzņēmējdarbības vietas uzturēšana tikai jebkādai darbību, kas minētas a) līdz e) apakšpunktā, kombinācijai, ja noteiktās uzņēmējdarbības vietas kopējā darbība, ko rada šī kombinācija, pēc būtības ir sagatavošanās vai palīgdarbība.
4. Neskarot 1. punktu, ja persona, kas nav aģents ar neatkarīgu statusu, kam piemērojams 5. punkts, rīkojas nodokļu maksātāja vārdā un tai ir un tā parasti izmanto pilnvaras valstī slēgt līgumus nodokļu maksātāja vārdā, tiek uzskatīts, ka šim nodokļu maksātājam ir pastāvīga pārstāvniecība šajā valstī attiecībā uz jebkādām darbībām, ko šāda persona veic nodokļu maksātāja vārdā, ja vien šādas personas darbība neaprobežojas ar 3. punktā minētajām darbībām, kas, ja tiek īstenotas ar noteiktas uzņēmējdarbības vietas starpniecību, nepadara šo noteikto uzņēmējdarbības vietu par pastāvīgu pārstāvniecību saskaņā ar minētā punkta noteikumiem.
5. Neuzskata, ka nodokļu maksātājam ir pastāvīga pārstāvniecība valstī tikai tāpēc, ka tas veic uzņēmējdarbību šajā valstī ar brokera, vispārēja komisijas aģenta vai jebkāda cita neatkarīga aģenta starpniecību, ja šādas personas darbojas savas parastās uzņēmējdarbības ietvaros.

6. Fakts, ka nodokļu maksātājs, kas ir kādas valsts rezidents, kontrolē nodokļu maksātāju, kas ir citas valsts rezidents vai kas veic uzņēmējdarbību šādā citā valstī (ar pastāvīgas pārstāvniecības starpniecību vai citādi), vai fakts, ka nodokļu maksātāju kontrolē šāds citas valsts rezidents, pats par sevi nerada situāciju, ka kāds no šiem nodokļu maksātājiem ir otra nodokļu maksātāja pastāvīgā pārstāvniecība.

III NODAĻA

ŠAJĀ DIREKTĪVĀ PAREDZĒTĀS SISTĒMAS IZVĒLE

6. pants *Izvēle*

1. Uzņēmums, kam piemērojama šī direktīva un kas nodokļu vajadzībām ir dalībvalsts rezidents, var izvēlēties šajā direktīvā paredzēto sistēmu ar šeit paredzētajiem nosacījumiem.
2. Uzņēmums, kam piemērojama šī direktīva un kas nodokļu vajadzībām nav dalībvalsts rezidents, var izvēlēties šajā direktīvā paredzēto sistēmu ar šeit paredzētajiem nosacījumiem attiecībā uz pastāvīgu pārstāvniecību, ko tas uztur dalībvalstī.
3. Šā panta 1. un 2. punkta vajadzībām uzņēmums, kura reģistrētais birojs, reģistrācijas vieta vai faktiskās vadības vieta atrodas dalībvalstī un kurš saskaņā ar nolīguma noteikumiem, ko šī dalībvalsts noslēgusi ar trešo valsti, netiek uzskatīts par šādas trešās valsts nodokļu rezidentu, nodokļu vajadzībām uzskatāms par šīs dalībvalsts rezidentu.
4. Ja atbilstoši 3. punktam uzņēmums ir rezidents vairāk nekā vienā dalībvalstī, tas uzskatāms par tās dalībvalsts rezidentu, kurā atrodas tā faktiskās vadības vieta.
5. Ja kāda kuģniecības grupas dalībnieka vai kāda grupas dalībnieka, kas iesaistīts iekšzemes ūdensceļu transportā, faktiskās vadības vieta ir uz kuģa vai laivas, tiek uzskatīts, ka tas atrodas dalībvalstī, kurā ir šī kuģa vai laivas mītnes osta, vai, ja šādas mītnes ostas nav, dalībvalstī, kurā ir kuģa vai laivas ekspluatanta rezidences vieta.
6. Uzņēmums, kas ir dalībvalsts rezidents un kas izvēlas šajā direktīvā paredzēto sistēmu, ir apliekams ar uzņēmumu ienākuma nodokli atbilstoši šai sistēmai attiecībā uz visiem ienākumiem, kas gūti no jebkādiem avotiem, neatkarīgi no tā, vai tie atrodas rezidences dalībvalstī vai ārpus tās.
7. Uzņēmums, kas ir trešās valsts rezidents un kas izvēlas šajā direktīvā paredzēto sistēmu, ir apliekams ar uzņēmumu ienākuma nodokli atbilstoši šai sistēmai attiecībā uz visiem ienākumiem, kas gūti no darbības, kura veikta, izmantojot pastāvīgu pārstāvniecību dalībvalstī.

7. pants
Piemērojamie tiesību akti

Ja uzņēmums ir atbilstošs šajā direktīvā paredzētajai sistēmai un izvēlas to, uz to vairs neattiecas valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa pasākumi attiecībā uz visiem šajā direktīvā reglamentētajiem jautājumiem, ja nav norādīts citādi.

8. pants
Direktīva atceļ nolīgumus starp dalībvalstīm

Šīs direktīvas noteikumus piemēro neatkarīgi no jebkādiem pretējiem noteikumiem, kas paredzēti jebkādā starp dalībvalstīm noslēgtā nolīgumā.

IV NODAĻA

NODOKĻA BĀZES APRĒĶINĀŠANA

9. pants
Vispārēji principi

1. Aprēķinot nodokļa bāzi, peļņu un zaudējumus atzīst tikai tad, kad tie realizēti.
2. Darījumus un ar nodokli apliekamos pasākumus vērtē individuāli.
3. Nodokļa bāzes aprēķināšanu veic konsekventi, ja vien ārkārtas apstākļi neattaisno izmaiņas.
4. Nodokļa bāzi nosaka katram taksācijas gadam, ja vien nav paredzēts citādi. Taksācijas gads ir jebkurš divpadsmit mēnešu periods, ja vien nav paredzēts citādi.

10. pants
Nodokļa bāzes elementi

Nodokļa bāzi aprēķina kā ieņēmumus, no kuriem atskaitīti ar nodokli neapliekamie ieņēmumi, atskaitāmie izdevumi un citi atskaitāmi posteņi.

11. pants
Ar nodokli neapliekamie ieņēmumi

Ar uzņēmumu ienākuma nodokli neapliek:

- (a) subsīdijas, kas ir tieši saistītas ar pamatlīdzekļu iegādi, izveidi vai uzlabošanu, ņemot vērā amortizāciju saskaņā ar 32. līdz 42. pantu;
- (b) ieņēmumus no 39. panta 2. punktā minētā aktīvu portfeļa atsavināšanas, tostarp nemonētāru dāvinājumu tirgus vērtību;

- (c) saņemto sadalīto peļņu;
- (d) ieņēmumus no daļu atsavināšanas;
- (e) pastāvīgas pārstāvniecības ienākumus trešā valstī.

12. pants
Atskaitāmie izdevumi

Atskaitāmie izdevumi ietver visas realizācijas izmaksas un izdevumus, no kuriem atņemts atskaitāmais pievienotās vērtības nodoklis, kas nodokļu maksātājam radies, lai gūtu vai nodrošinātu ienākumus, tostarp pētniecības un izstrādes izmaksas un izmaksas, kas radušās, piesaistot pašu kapitālu vai aizdevumu uzņēmējdarbības vajadzībām.

Atskaitāmie izdevumi ietver arī dāvinājumus labdarības organizācijām, kas definētas 16. pantā un kas reģistrētas dalībvalstī vai trešā valstī, kura piemēro nolīgumu par informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma, kas ir salīdzināms ar Direktīvas 2011/16/ES noteikumiem. Maksimālais atskaitāmo izdevumu apjoms par monetāriem dāvinājumiem vai ziedojumiem labdarības iestādēm ir 0,5 % no taksācijas gada ieņēmumiem.

13. pants
Citi atskaitāmi posteņi

Proporcionālu atskaitījumu var veikt attiecībā uz pamatlīdzekļu amortizāciju saskaņā ar 32. līdz 42. pantu.

14. pants
Neatskaitāmi izdevumi

1. Šādus izdevumus uzskata par neatskaitāmiem:
 - (a) peļņas sadalīšana un pašu kapitāla vai parāda atmaksa;
 - (b) 50 % no reprezentācijas izmaksām;
 - (c) nesadalītās peļņas pārvešana uz rezervēm, kas veido daļu no uzņēmuma pašu kapitāla;
 - (d) uzņēmumu ienākuma nodoklis;
 - (e) kukuļi;
 - (f) soda naudas un līgumsodi, kas maksājami valsts iestādei par kāda tiesību akta pārkāpumu;
 - (g) izmaksas, kas uzņēmumam radušās, lai gūtu ieņēmumus, kuri netiek aplikti ar nodokli saskaņā ar 11. pantu; šādām izmaksām tiek noteikta nemainīga fiksēta likme 5 % no šādiem ieņēmumiem, ja vien nodokļu maksātājs nevar pierādīt, ka tam ir bijušas zemākas izmaksas;

- (h) monetāri dāvinājumi un ziedojumi, kas nav 16. pantā definētajām labdarības iestādēm veikti dāvinājumi;
 - (i) izņemot 13. un 20. pantā minēto, izmaksas, kas saistītas ar pamatlīdzekļu iegādi, izveidi vai uzlabošanu, izņemot tās izmaksas, kas saistītas ar pētniecību un izstrādi;
 - (j) nodokļi, kas minēti III pielikumā, izņemot akcīzes nodokļus, kas uzlikti energoproduktiem, alkoholam un alkoholiskajiem dzērieniem un rūpnieciski ražotai tabakai.
2. Neatkarīgi no 1. punkta j) apakšpunkta dalībvalsts var paredzēt atskaitījumu vienam vai vairākiem nodokļiem, kas minēti III pielikumā. Grupas gadījumā jebkādu šādu atskaitījumu attiecina uz daļu, kas iedalīta grupas dalībniekiem, kuri ir rezidenti vai atrodas šajā dalībvalstī.
3. Komisija var pieņemt deleģētus aktus atbilstoši 127. pantam un ievērojot 128., 129. un 130. panta nosacījumus, lai grozītu III pielikumu, kā tas ir nepieciešams, lai ietvertu visus līdzīgus nodokļus, kas rada vairāk nekā 20 % no uzņēmumu ienākuma nodokļa kopējā apjoma dalībvalstī, kurā tie ir uzlikti.

Šīs direktīvas III pielikuma grozījumus pirmo reizi piemēro nodokļu maksātājiem to taksācijas gadā, kas sākas pēc šāda grozījuma.

15. pants

Izdevumi, kas radušies par labu akcionāriem

Labumus, kuri piešķirti akcionāram, kas ir fiziska persona, viņa dzīvesbiedram, tiešam pēctecim vai priekštecim, vai saistītiem uzņēmumiem, kam ir tieša vai netieša līdzdalība nodokļu maksātāja kontrolē, kapitālā vai vadībā, kā minēts 78. pantā, neuzskata par atskaitāmiem izdevumiem tiktāl, ciktāl šādi labumi nebūtu piešķirti neatkarīgai trešai personai.

16. pants

Labdarības iestādes

Iestādi uzskata par labdarības iestādi, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

- (a) tā ir juridiska persona un ir atzīta labdarības iestāde saskaņā ar tās reģistrācijas valsts tiesību aktiem;
- (b) tās vienīgais vai galvenais mērķis un darbība ir sabiedriska labuma darbība; izglītības, sociāls, medicīnisks, kultūras, zinātnisks, filantropisks, reliģisks, vides vai sporta mērķis uzskatāms par sabiedrisku labumu, ja tam ir vispārēja nozīme;
- (c) tās aktīvi ir neatgriezeniski paredzēti tās mērķa veicināšanai;
- (d) tā ir pakļauta prasībām par informācijas atklāšanu par tās kontiem un darbību;
- (e) tā nav politiska partija, kā to definējusi dalībvalsts, kurā tā ir reģistrēta.

V NODAĻA

LAIKA GRAFIKS UN KVANTITATĪVĀ NOTEIKŠANA

17. pants Vispārēji principi

Ieņēmumus, izdevumus un visus pārējos atskaitāmos posteņus atzīst tajā taksācijas gadā, kurā tie uzkrājas vai rodas, ja vien šajā direktīvā nav noteikts citādi.

18. pants Ieņēmumu uzkrāšanās

Ieņēmumi uzkrājas, kad rodas tiesības tos saņemt un kad tos var pietiekami precīzi izteikt kvantitatīvā izteiksmē neatkarīgi no tā, vai faktiskais maksājums ir atlikts.

19. pants Atskaitāmo izdevumu rašanās

Atskaitāmie izdevumi rodas brīdī, kad ir izpildīti šādi nosacījumi:

- (a) radusies saistība veikt maksājumu;
- (b) saistības summu var pietiekami precīzi izteikt kvantitatīvā izteiksmē;
- (c) preču tirdzniecības gadījumā preču īpašumtiesību būtiskie riski un guvumi nodoti nodokļu maksātājam, un pakalpojumu sniegšanas gadījumā nodokļu maksātājs ir saņēmis šos pakalpojumus.

20. pants Izmaksas, kas saistītas ar neamortizējamiem aktīviem

Izmaksas, kas saistītas ar tādu pamatlīdzekļu iegādi, izveidi vai uzlabošanu, kas nav amortizējami saskaņā ar 40. pantu, atskaita tajā taksācijas gadā, kurā pamatlīdzekļi tiek atsavināti, ja atsavināšanas ieņēmumi ir iekļauti nodokļa bāzē.

21. pants Krājumi un nepabeigtie ražojumi

Taksācijas gada atskaitāmo izdevumu kopējo summu palielina par krājumu un nepabeigto ražojumu vērtību taksācijas gada sākumā un samazina par krājumu un nepabeigto ražojumu vērtību tā paša taksācijas gada beigās. Neveic korekcijas par krājumiem un nepabeigtajiem ražojumiem saistībā ar ilgtermiņa līgumiem.

22. pants
Novērtēšana

1. Nodokļa bāzes aprēķināšanas vajadzībām darījumus novērtē kā:
 - (a) monetāro atlīdzību par darījumu, piemēram, preču vai pakalpojumu cenu;
 - (b) tirgus vērtību, ja atlīdzība par darījumu ir pilnībā vai daļēji nemonetāra;
 - (c) tirgus vērtību nemonetāra dāvinājuma gadījumā, ja šo dāvinājumu saņēmis nodokļu maksātājs;
 - (d) tirgus vērtību, ja nodokļu maksātājs veicis nemonetārus dāvinājumus, kas nav dāvinājumi labdarības iestādēm;
 - (e) finanšu aktīvu un pasīvu, kas tiek turēti tirdzniecības nolūkā, patieso vērtību;
 - (f) vērtību nodokļu vajadzībām, ja veikti nemonetāri dāvinājumi labdarības iestādēm.

2. Nodokļa bāzi, ienākumus un izdevumus novērtē EUR taksācijas gada laikā vai konvertē EUR taksācijas gada pēdējā dienā, izmantojot kalendārā gada vidējo valūtas kursu, ko noteikusi Eiropas Centrālā banka, vai, ja taksācijas gads nesakrīt ar kalendāro gadu, ikdienas novērojumu vidējo valūtas kursu, ko izdevusi Eiropas Centrālā banka taksācijas gada laikā. Tas neattiecas uz atsevišķu nodokļu maksātāju, kas atrodas dalībvalstī, kura nav ieviesusi EUR. Tas neattiecas arī uz grupu, ja visi grupas dalībnieki atrodas vienā dalībvalstī un šī valsts nav ieviesusi EUR.

23. pants

Finanšu aktīvi un pasīvi, kas tiek turēti tirdzniecības nolūkā (tirdzniecības portfelis)

1. Finanšu aktīvu vai pasīvu klasificē kā turētu tirdzniecības nolūkā, ja tas atbilst kādam no šiem nosacījumiem:
 - (a) tas ir iegādāts vai radīts galvenokārt nolūkā to drīzumā pārdot vai atpirkt;
 - (b) tas ir daļa no noteiktu finanšu instrumentu portfeļa, ietverot atvasinātos instrumentus, kas tiek pārvaldīts kopā un attiecībā uz kuru ir pierādījumi par nesenu faktiski īstermiņa peļņas gūšanu.

2. Neatkarīgi no 18. un 19. panta atšķirības starp tirdzniecības nolūkā turētu finanšu aktīvu vai pasīvu patieso vērtību taksācijas gada beigās un patieso vērtību tā paša taksācijas gada sākumā vai pirkuma datumā, ja tas ir vēlāk, iekļauj nodokļa bāzē.

3. Ja tiek atsavināts tirdzniecības nolūkā turēts finanšu aktīvs vai pasīvs, ieņēmumus pieskaita nodokļa bāzei. Atskaita patieso vērtību taksācijas gada sākumā vai tirgus vērtību pirkuma datumā, ja tas ir vēlāk.

24. pants
Ilgtermiņa līgumi

1. Ilgtermiņa līgums ir līgums, kas atbilst šādiem nosacījumiem:
 - (a) tas ir noslēgts ražošanas, uzstādīšanas vai celtniecības, vai pakalpojumu sniegšanas nolūkā;
 - (b) tā termiņš pārsniedz 12 mēnešus vai ir sagaidāms, ka tas pārsniegs šādu laika posmu.
2. Neatkarīgi no 18. panta ieņēmumus, kas saistīti ar ilgtermiņa līgumu, nodokļu vajadzībām atzīst par summu, kas atbilst tādai līguma daļai, kura pabeigta attiecīgajā taksācijas gadā. Pabeigtības procentuālo īpatsvaru nosaka, vai nu atsaucoties uz tā gada izmaksu attiecību pret kopējām aplēstajām izmaksām, vai atsaucoties uz ekspertu novērtējumu par pabeigtības pakāpi taksācijas gada beigās.
3. Izmaksas, kas saistītas ar ilgtermiņa līgumiem, ņem vērā tajā taksācijas gadā, kad tās ir radušās.

25. pants
Uzkrājumi

1. Neatkarīgi no 19. panta, ja taksācijas gada beigās tiek konstatēts, ka nodokļu maksātājam ir juridisks pienākums vai iespējams juridisks pienākums nākotnē, ko rada šajā vai iepriekšējos taksācijas gados veikta darbība vai darījumi, jebkāda summa, kas izriet no šā pienākuma un ko var ticami aplēst, ir atskaitāma, ja ir sagaidāms, ka eventuālais norēķins par šo summu radīs atskaitāmus izdevumus.

Ja šis pienākums ir saistīts ar darbību vai darījumu, kas turpināsies nākamajos taksācijas gados, atskaitījumu proporcionāli sadala pa darbības vai darījuma paredzamo ilgumu, ņemot vērā no tā gūtos ieņēmumus.

Summas, kas atskaitītas saskaņā ar šo pantu, pārskata un koriģē katra taksācijas gada beigās. Aprēķinot nākamo gadu nodokļa bāzi, ņem vērā jau atskaitītās summas.
2. Ticama aplēse ir sagaidāmie izdevumi, kas nepieciešami, lai taksācijas gada beigās nokārtotu pašreizējās saistības, ja aplēses pamatā ir visi svarīgie faktori, tostarp uzņēmuma, grupas vai nozares iepriekšējā pieredze. Novērtējot uzkrājumus, izmanto šādus apsvērumus:
 - (a) ņem vērā visus riskus un nenoteiktību. Taču nenoteiktība neattiecināma uz uzkrājumu veidošanu;
 - (b) ja uzkrājuma termiņš ir 12 mēneši vai vairāk un nav norunātas diskonta likmes, uzkrājumu diskontē, izmantojot Eiropas Centrālās bankas publicēto euro starpbanku kredītu procentu likmju (*Euribor*) gada vidējo lielumu saistībām, kuru termiņš ir 12 mēneši, tajā kalendārā gadā, kurā beidzas taksācijas gads;
 - (c) nākamo periodu notikumus ņem vērā, ja var pamatoti paredzēt to iestāšanos;

- (d) ņem vērā nākotnes labumus, kas tieši saistīti ar notikumu, kurš ir uzkrājumu veidošanas pamatā.

26. pants

Pensijas

Pensiju uzkrājumu gadījumā izmanto aktuāras metodes, lai ticami aplēstu labumus, ko darbinieki ir nopelnījuši apmaiņā pret saviem pakalpojumiem pašreizējā un iepriekšējā periodā.

Pensiju uzkrājumus diskontē, izmantojot Eiropas Centrālās bankas publicēto *Euribor* attiecībā uz saistībām, kuru termiņš ir 12 mēneši. Aprēķiniem izmanto šīs likmes gada vidējo lielumu tajā kalendārajā gadā, kurā beidzas taksācijas gads.

27. pants

Atskaitījumi par bezcerīgiem parādiem

1. Pieļaujams atskaitījums par bezcerīgu debitora parādu, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:
 - (a) taksācijas gada beigās nodokļu maksātājs ir veicis visus samērīgos pasākumus, lai panāktu samaksu, un pamatoti uzskata, ka parāds netiks pilnībā vai daļēji nomaksāts, vai nodokļu maksātājam ir daudz vienveidīgu debitoru parādu, un viņš var ticami aplēst bezcerīgo debitoru parādu summas procentuālo īpatsvaru, atsaucoties uz visiem svarīgajiem faktoriem, tostarp iepriekšēju pieredzi, kur tas ir piemēroti;
 - (b) parādnieks neietilpst tajā pašā grupā, kurā ietilpst nodokļu maksātājs;
 - (c) nav pieprasīts atskaitījums saskaņā ar 41. pantu attiecībā uz bezcerīgo parādu;
 - (d) ja bezcerīgais parāds saistīts ar pircēju un pasūtītāju parādu, parādam atbilstoša summa ir bijusi jāietver kā ieņēmumi nodokļa bāzē.
2. Nosakot, vai ir veikti visi samērīgie pasākumi, lai panāktu samaksu, ņem vērā šādus apsvērumus:
 - (a) vai piedziņas izmaksas ir neproporcionālas parādam;
 - (b) vai ir kādas izredzes veiksmīgi piedzīt parādu;
 - (c) vai šajos apstākļos ir pamatoti sagaidīt, ka uzņēmums turpinās piedziņu.
3. Ja tiek nokārtota kāda prasība, kas iepriekš atskaitīta kā bezcerīgs parāds, atgūto summu pievieno nodokļa bāzei norēķina gadā.

28. pants

Riska ierobežošana

Ieguvumus un zaudējumus saistībā ar riska ierobežošanas instrumentu traktē tāpat kā atbilstošos ieguvumus un zaudējumus saistībā ar posteni, kura riski ir ierobežoti. Ja nodokļu

maksātāji ir grupas dalībnieki, riska ierobežošanas instrumentu un posteni, kura riski ir ierobežoti, var turēt dažādi grupas dalībnieki. Riska ierobežošanas attiecības pastāv, ja ir ievēroti abi šādi nosacījumi:

- (a) riska ierobežošanas attiecības ir iepriekš oficiāli norādītas un dokumentētas;
- (b) ir sagaidāms, ka riska ierobežošana ir ļoti efektīva, un šo efektivitāti var ticami izmērīt.

29. pants

Krājumi un nepabeigtie ražojumi

1. Atsevišķi vērtē izmaksas par krājumu un nepabeigto ražojumu posteņiem, kas parasti nav aizstājami, un izmaksas par precēm un pakalpojumiem, kas sagatavoti un nodalīti konkrētiem projektiem. Cītu krājumu un nepabeigto ražojumu posteņu izmaksas vērtē, izmantojot tiešsecības metodi „pirmais iekšā — pirmais ārā” (*FIFO*) vai svērto vidējo izmaksu metodi.
2. Nodokļu maksātājs konsekventi piemēro vienu un to pašu metodi, lai novērtētu visus krājumus un nepabeigtos ražojumus, kas ir līdzīgi pēc būtības un izmantošanas. Krājumu un nepabeigto ražojumu izmaksas ietver visas iegādes izmaksas, pārveidošanas tiešās izmaksas un citas tiešās izmaksas, kas radušās, krājumus un ražojumus nogādājot uz pašreizējo atrašanās vietu pašreizējā stāvoklī. Izmaksas norāda bez pievienotās vērtības nodokļa. Nodokļu maksātājs, kas ietvēris netiešās izmaksas krājumu un nepabeigto ražojumu novērtēšanā, pirms tas izvēlēties šajā direktīvā paredzēto sistēmu, var turpināt piemērot netiešo izmaksu pieeju.
3. Krājumu un nepabeigto ražojumu novērtēšanu veic konsekventi.
4. Krājumus un nepabeigtos ražojumus novērtē taksācijas gada pēdējā dienā par zemāko no izmaksu vērtības un neto pārdošanas vērtības. Neto pārdošanas vērtība ir aplēstā pārdošanas cena parastas uzņēmējdarbības gaitā, no kuras atņemtas aplēstās izmaksas par pabeigšanu un aplēstās izmaksas, kas nepieciešamas, lai veiktu pārdošanu.

30. pants

Apdrošināšanas sabiedrības

Apdrošināšanas sabiedrībām, kam atļauts darboties dalībvalstīs atbilstoši Padomes Direktīvai 73/239/EEK¹⁵ par nedzīvības apdrošināšanu, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2002/83/EK¹⁶ par dzīvības apdrošināšanu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/68/EK¹⁷ par pārpadrošināšanu, piemēro šādus papildu noteikumus:

- (a) nodokļa bāzē ietver tirgus vērtības starpību, kas novērtēta viena taksācijas gada beigās un sākumā vai pēc pirkuma pabeigšanas, ja šis datums ir vēlāk, aktīviem,

¹⁵ OV L 228, 16.8.1973., 3. lpp.

¹⁶ OV L 345, 19.12.2002., 1. lpp.

¹⁷ OV L 232, 9.12.2005., 1. lpp.

kuros veikti ieguldījumi par labu dzīvības apdrošināšanas polišu turētājiem, uz kuriem gulstas ieguldījumu risks;

- (b) nodokļa bāzē ietver tirgus vērtības starpību, kas novērtēta atsavināšanas brīdī un taksācijas gada sākumā vai pēc pirkuma pabeigšanas, ja šis datums ir vēlāk, aktīviem, kuros veikti ieguldījumi par labu dzīvības apdrošināšanas polišu turētājiem, uz kuriem gulstas ieguldījumu risks;
- (c) ir atskaitāmas apdrošināšanas sabiedrību tehniskās rezerves, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvu 91/674/EEK¹⁸, izņemot izlīdzināšanas rezerves. Dalībvalsts var paredzēt izlīdzināšanas rezervju atskaitīšanu. Grupas gadījumā jebkādu šādu izlīdzināšanas rezervju atskaitījumu attiecina uz to grupas dalībnieku iedalīto daļu, kas ir rezidenti vai atrodas šajā dalībvalstī. Atskaitītās summas pārskata un koriģē katra taksācijas gada beigās. Aprēķinot nākamo gadu nodokļa bāzi, ņem vērā jau atskaitītās summas.

31. pants

Aktīvu pārvešana uz trešo valsti

1. Ja rezidents nodokļu maksātājs pārnes pamatlīdzekli uz savu pastāvīgo pārstāvniecību trešā valstī, to uzskata par aktīva atsavināšanu rezidenta nodokļu maksātāja nodokļa bāzes aprēķināšanas vajadzībām attiecībā uz taksācijas gadu, kurā notikusi pārvešana. Par aktīva atsavināšanu uzskata arī nerezidenta nodokļu maksātāja veiktu pamatlīdzekļa pārvešanu no tā pastāvīgās pārstāvniecības dalībvalstī uz trešo valsti.
2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja trešā valsts ir pievienojusies Līgumam par Eiropas Ekonomikas zonu un ir nolīgums par informācijas apmaiņu starp šo trešo valsti un rezidenta nodokļu maksātāja vai pastāvīgās pārstāvniecības dalībvalsti, kas ir salīdzināms ar Direktīvu 2011/16/ES.

VI NODAĻA

PAMATLĪDZEKĻU AMORTIZĀCIJA

32. pants

Pamatlīdzekļu reģistrs

Iegādes, izveides vai uzlabošanas izmaksas kopā ar attiecīgo datumu iegrāmato pamatlīdzekļu reģistrā par katru pamatlīdzekli atsevišķi.

33. pants

Amortizācijas bāze

1. Amortizācijas bāzē ietver visas izmaksas, kas ir tieši saistītas ar pamatlīdzekļa iegādi, izveidi vai uzlabošanu.

¹⁸ OV L 374, 19.12.1991., 1. lpp.

Izmaksas neietver atskaitāmu pievienotās vērtības nodokli.

Nodokļu maksātāja saražotu pamatlīdzekļu gadījumā amortizācijas bāzei pieskaita arī netiešās izmaksas, kas radušās aktīva ražošanā, tādā apjomā, kādā tās nav citādi atskaitāmas.

2. Dāvinājuma veidā saņemta aktīva amortizācijas bāze ir tā tirgus vērtība, kas ietverta ieņēmumos.
3. Amortizējama pamatlīdzekļa amortizācijas bāzi samazina par jebkādam subsīdijām, kas tieši saistītas ar aktīva iegādi, izveidi vai uzlabošanu, kā minēts 11. panta a) apakšpunktā.

34. pants Tiesības uz amortizāciju

1. Ievērojot 3. punktu, amortizāciju atskaita ekonomiskais īpašnieks.
2. Ja ir nomas līgumi, kur nesakrīt ekonomiskās un juridiskās īpašumtiesības, ekonomiskajam īpašniekam ir tiesības atskaitīt no savas nodokļa bāzes nomas maksājumu procentu elementu. Nomā maksājumu procentu elementu ietver juridiskā īpašnieka nodokļa bāzē.
3. Pamatlīdzekļi var amortizēt ne vairāk kā viens nodokļu maksātājs vienlaikus. Ja nevar noteikt aktīva ekonomisko īpašnieku, juridiskais īpašnieks ir tiesīgs atskaitīt amortizāciju. Šādā gadījumā nomas maksājumu procentu elements nav jāietver juridiskā īpašnieka nodokļa bāzē.
4. Nodokļu maksātājs nevar atteikties no amortizēšanas.
5. Komisija var pieņemt deleģētus aktus atbilstoši 127. pantam un ievērojot 128., 129. un 130. panta nosacījumus, lai noteiktu detalizētākus noteikumus par:
 - (a) juridisko un ekonomisko īpašumtiesību definīciju, īpaši saistībā ar nomātiem aktīviem;
 - (b) nomas maksājumu kapitāla un procentu elementu aprēķināšanu;
 - (c) nomāta aktīva amortizācijas bāzes aprēķināšanu.

35. pants Uzlabošanas izmaksu amortizācija

Uzlabošanas izmaksas amortizē saskaņā ar noteikumiem, kas piemērojami uzlabotajam pamatlīdzeklim, tā, it kā tās attiektos uz jauniegādātu pamatlīdzekli.

36. pants
Atsevišķi amortizējami aktīvi

1. Neskarot 2. punktu un 39. un 40. pantu, pamatlīdzekļus amortizē atsevišķi to lietderīgās lietošanas laikā pēc lineāras metodes. Pamatlīdzekļa lietderīgās lietošanas laiku nosaka šādi:
 - (a) ēkas: 40 gadi;
 - (b) ilgtermiņa materiālie aktīvi, kas nav ēkas: 15 gadi;
 - (c) nemateriālie aktīvi: periods, kurā aktīvs ir juridiski aizsargāts vai uz kuru ir piešķirtas tiesības, vai, ja šādu periodu nevar noteikt, 15 gadi.
2. Lietotas ēkas, lietotus ilgtermiņa materiālos aktīvus un lietotus nemateriālos aktīvus amortizē saskaņā ar šādiem noteikumiem:
 - (a) lietotu ēku amortizē 40 gadu periodā, ja vien nodokļu maksātājs nepierāda, ka ēkas aplēstais atlikušais lietderīgās lietošanas laiks ir īsāks par 40 gadiem; šādā gadījumā ēku amortizē šādā īsākā periodā;
 - (b) lietotu ilgtermiņa materiālo aktīvu amortizē 15 gadu periodā, ja vien nodokļu maksātājs nepierāda, ka aktīva aplēstais atlikušais lietderīgās lietošanas laiks ir īsāks par 15 gadiem; šādā gadījumā aktīvu amortizē šādā īsākā periodā;
 - (c) lietotu nemateriālo aktīvu amortizē 15 gadu laikā, ja vien nevar noteikt atlikušo periodu, kurā aktīvam ir juridiska aizsardzība vai uz kuru ir piešķirtas tiesības; šādā gadījumā aktīvu amortizē šādā periodā.

37. pants
Laika grafiks

1. Pilna gada amortizāciju atskaita iegādes gadā vai lietošanas sākšanas gadā — atkarībā no tā, kurš no tiem ir vēlāk. Atsavināšanas gadā amortizāciju neatskaita.
2. Ja aktīvs brīvprātīgi vai nebrīvprātīgi tiek atsavināts taksācijas gada laikā, atsavināšanas gadā no nodokļa bāzes atskaita tā vērtību nodokļu vajadzībām un ar šo aktīvu saistītu uzlabošanas izmaksu vērtību nodokļu vajadzībām. Ja pamatlīdzeklis ir bijis par iemeslu ārkārtas atskaitījuma saskaņā ar 41. pantu, atskaitījumu saskaņā ar 20. pantu samazina, lai ņemtu vērā jau saņemto ārkārtas atskaitījumu.

38. pants
Refinansēšanas atvieglojums aizstājējaktīviem

1. Ja ieņēmumi no atsevišķi amortizējama aktīva atsavināšanas reinvestējami aktīvā, kas tiek izmantots tādā pašam vai līdzīgam nolūkam, pirms otrā taksācijas gada beigām pēc taksācijas gada, kurā notika atsavināšana, summu, par kādu šie ieņēmumi pārsniedz aktīva vērtību nodokļu vajadzībām, atskaita atsavināšanas gadā. Aizstājējaktīva amortizācijas bāzi samazina par tādu pašu summu.

Aktīvam, kas tiek brīvprātīgi atsavināts, ir jābūt bijušam īpašumā vismaz trīs gadus pirms atsavināšanas.

2. Aizstājējaktīvu var pirkt taksācijas gadā pirms atsavināšanas.

Ja aizstājējaktīvs netiek nopirkts pirms otrā taksācijas gada beigām pēc gada, kurā notika aktīva atsavināšana, atsavināšanas gadā atskaitīto summu, kas palielināta par 10 %, pieskaita nodokļa bāzei otrajā taksācijas gadā pēc tam, kad notika atsavināšana.

3. Ja nodokļu maksātājs izstājas no grupas, kuras dalībnieks tas ir, vai pārstāj piemērot šajā direktīvā paredzēto sistēmu pirmajā gadā, neiegādājoties aizstājējaktīvu, atsavināšanas gadā atskaitīto summu pievieno nodokļa bāzei. Ja nodokļu maksātājs izstājas no grupas vai pārtrauc piemērot sistēmu otrajā gadā, šo summu palielina par 10 %.

39. pants Aktīvu portfelis

1. Pamatlīdzekļus, kas nav minēti 36. un 40. pantā, amortizē kopā kā vienu aktīvu portfeli, izmantojot gada likmi 25 % no amortizācijas bāzes.

2. Aktīvu portfeļa amortizācijas bāze taksācijas gada beigās ir tā vērtība nodokļu vajadzībām iepriekšējā gada beigās, kas koriģēta par aktīviem, kuri pievienoti portfelim un izslēgti no portfeļa kārtējā gadā. Korekcijas veic attiecībā uz aktīvu iegādes, izveides un uzlabošanas izmaksām (kas jāpieskaita) un ieņēmumiem no aktīvu atsavināšanas un jebkādu kompensāciju, kas saņemta par kāda aktīva zudumu vai iznīcināšanu (kas jāatņem).

3. Ja saskaņā ar 2. punktu aprēķinātā amortizācijas bāze ir negatīva summa, pieskaita summu, lai amortizācijas bāze būtu nulle. Šo pašu summu pieskaita nodokļa bāzei.

40. pants Amortizācijai nepakļauti aktīvi

Amortizācijai nav pakļauti šādi aktīvi:

- (a) materiāli pamatlīdzekļi, kas nav pakļauti nodilumam un nolietojumam, un novecošanai, piemēram, zeme, tēlotājmāksla, senlietas vai juvelierizstrādājumi;
- (b) finanšu aktīvi.

41. pants Ārkārtas amortizācija

1. Ja ārkārtas apstākļos nodokļu maksātājs pierāda, ka amortizācijai nepakļauta pamatlīdzekļa vērtība ir pastāvīgi samazinājusies taksācijas gada beigās, tas var atskaitīt summu, kas ir vienāda ar vērtības samazinājumu. Taču šādu atskaitījumu nevar veikt attiecībā uz aktīviem, kuru atsavināšanas ieņēmumi ir atbrīvoti.

2. Ja aktīva, kam šāda ārkārtas amortizācija veikta iepriekšējā taksācijas gadā, vērtība secīgi palielinās, summu, kas vienāda ar šo palielinājumu, pieskaita nodokļa bāzei tajā gadā, kurā notiek palielinājums. Taču jebkāds šāds palielinājums vai palielinājumi, kopā ņemot, nedrīkst pārsniegt sākotnēji piešķirtā atskaitījuma summu.

42. pants

Pamatlīdzekļu kategoriju precizitāte

Komisija var pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 127. pantu un ievērojot 128., 129. un 130. panta nosacījumus, lai precīzāk definētu šajā nodaļā minētās pamatlīdzekļu kategorijas.

VII NODAĻA

ZAUDĒJUMI

43. pants

Zaudējumi

1. Zaudējumus, kas radušies nodokļu maksātājam vai nerezidenta nodokļu maksātāja pastāvīgajai pārstāvniecībai kādā fiskālajā gadā, var atskaitīt secīgajos taksācijas gados, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi.
2. Nodokļa bāzes samazinājums saistībā ar iepriekšējo taksācijas gadu zaudējumiem nedrīkst radīt negatīvu summu.
3. Vispirms izmanto senākos zaudējumus.

VIII NODAĻA

NOTEIKUMI, PIEVIENOJOTIES ŠAJĀ DIREKTĪVĀ PAREDZĒTAJAI SISTĒMAI UN IZSTĀJOTIES NO TĀS

44. pants

Vispārējs noteikums par aktīvu un pasīvu atzīšanu un novērtēšanu

Ja nodokļu maksātājs izvēlas piemērot šajā direktīvā paredzēto sistēmu, visus aktīvus un pasīvus atzīst ar to vērtību, kas aprēķināta atbilstīgi valsts nodokļu noteikumiem tieši pirms datuma, kurā tas sāk piemērot sistēmu, ja vien šajā direktīvā nav noteikts citādi.

45. pants

Pamatlīdzekļu atbilstība amortizācijas vajadzībām

1. Pamatlīdzekļus, kas tiek ietverti šajā direktīvā paredzētajā sistēmā, amortizē saskaņā ar 32. līdz 42. pantu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta piemēro šādus amortizācijas noteikumus:
- (a) pamatlīdzekļus, kas amortizējami atsevišķi gan saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, kuri iepriekš bija piemērojami nodokļu maksātājam, gan saskaņā ar sistēmas noteikumiem, amortizē saskaņā ar 36. panta 2. punktu;
 - (b) pamatlīdzekļus, kas bija amortizējami atsevišķi saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, kuri iepriekš bija piemērojami nodokļu maksātājam, bet nav amortizējami atsevišķi saskaņā ar sistēmas noteikumiem, iekļauj 39. pantā paredzētajā aktīvu portfelī;
 - (c) pamatlīdzekļus, kas bija iekļauti aktīvu portfelī amortizācijas vajadzībām saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, kuri iepriekš bija piemērojami nodokļu maksātājam, ietver 39. pantā paredzētajā aktīvu portfelī pat tad, ja tie būtu amortizējami atsevišķi saskaņā ar sistēmas noteikumiem;
 - (d) pamatlīdzekļus, kas nebija amortizējami vai netika amortizēti saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, kuri bija iepriekš piemērojami nodokļu maksātājam, bet ir amortizējami saskaņā ar sistēmas noteikumiem, attiecīgi amortizē saskaņā ar 36. panta 1. punktu vai 39. pantu.

46. pants

Ilgtermiņa līgumi, pievienojoties sistēmai

Ieņēmumus un izdevumus, kas saskaņā ar 24. panta 2. un 3. punktu tiek uzskatīti par tādiem, kas uzkrāti vai radušies, pirms nodokļu maksātājs izvēlējās pievienoties šajā direktīvā paredzētajai sistēmai, bet vēl nebija iekļauti nodokļa bāzē saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, kuri bija iepriekš piemērojami nodokļu maksātājam, attiecīgi pieskaita nodokļa bāzei vai atskaita no tās atbilstīgi valsts tiesību aktos paredzētajam laika grafikam.

No nodokļa bāzes atskaita ieņēmumus, kuri tika aplikti ar nodokli saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, pirms nodokļu maksātājs izvēlējās pievienoties sistēmai, un kuru summa ir lielāka par to, kas būtu jāiekļauj nodokļa bāzē atbilstoši 24. panta 2. punktam.

47. pants

Uzkrājumi un atskaitījumi, pievienojoties sistēmai

1. Šīs direktīvas 25., 26. un 27. pantā paredzētos uzkrājumus, pensiju uzkrājumus un atskaitījumus par bezcerīgiem parādiem atskaita tikai tādā apjomā, kādā tie izriet no darbībām vai darījumiem, kas veikti pēc tam, kad nodokļu maksātājs izvēlējās pievienoties šajā direktīvā paredzētajai sistēmai.
2. Atskaita izdevumus, kas radušies saistībā ar darbībām vai darījumiem, kuri veikti, pirms nodokļu maksātājs izvēlējās pievienoties sistēmai, bet par kuriem nav veikti atskaitījumi.

3. Summas, kas jau atskaitītas pirms izvēlēšanās pievienoties sistēmai, nedrīkst atkārtoti atskaitīt.

48. pants

Zaudējumi pirms pievienošanās sistēmai

Ja nodokļu maksātājam pirms izvēlēšanās pievienoties šajā direktīvā paredzētajai sistēmai radušies zaudējumi, ko var pārnest uz nākamajiem periodiem saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, bet kas vēl nav ieskaitīti attiecībā pret peļņu, kas apliekama ar nodokli, šos zaudējumus var atskaitīt no nodokļa bāzes tādā apjomā, kādā to paredz šie valstu tiesību akti.

49. pants

Vispārējs noteikums par izstāšanos no sistēmas

Ja nodokļu maksātājs izstājas no šajā direktīvā paredzētās sistēmas, tā aktīvus un pasīvus atzīst ar to vērtību, kas aprēķināta atbilstoši sistēmas noteikumiem, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi.

50. pants

Pamatlīdzekļi, kas tiek amortizēti kā portfelis

Ja nodokļu maksātājs izstājas no šajā direktīvā paredzētās sistēmas, tā aktīvu portfeli saskaņā ar šajā direktīvā paredzēto sistēmu secīgi piemērojamo valsts nodokļu tiesību aktu vajadzībām atzīst par vienu aktīvu portfeli, kas amortizējams, izmantojot samazinošās bilances metodi ar ikgadējo likmi 25 %.

51. pants

Ilgtermiņa līgumi, izstājoties no sistēmas

Pēc tam, kad nodokļu maksātājs izstājas no sistēmas, no ilgtermiņa līgumiem izrietošus ieņēmumus un izdevumus traktē atbilstoši secīgi piemērojamiem valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem. Taču nedrīkst atkārtoti ņemt vērā ieņēmumus un izdevumus, kas jau ņemti vērā nodokļu vajadzībām šajā direktīvā paredzētajā sistēmā.

52. pants

Uzkrājumi un atskaitījumi, izstājoties no sistēmas

Pēc tam, kad nodokļu maksātājs izstājas no šajā direktīvā paredzētās sistēmas, nedrīkst atkārtoti atskaitīt izdevumus, kas jau atskaitīti saskaņā ar 25. līdz 27. pantu.

53. pants

Zaudējumi, izstājoties no sistēmas

Zaudējumus, kas radušies nodokļu maksātājam un kas vēl nav ieskaitīti attiecībā pret peļņu, kura apliekama ar nodokli, saskaņā ar šajā direktīvā paredzētās sistēmas noteikumiem, pārnes uz nākamajiem periodiem saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem.

IX NODAĻA

KONSOLIDĀCIJA

54. pants *Atbilstoši meitasuzņēmumi*

1. Atbilstoši meitasuzņēmumi ir visi tiešie un zemāka līmeņa meitasuzņēmumi, kuros mātesuzņēmumam ir šādas tiesības:
 - (a) tiesības īstenot vairāk nekā 50 % no balsstiesībām;
 - (b) īpašumtiesības, kas ir vairāk nekā 75 % no uzņēmuma kapitāla vai vairāk nekā 75 % no tiesībām uz peļņu.
2. Šā panta 1. punktā minēto sliekšņu aprēķināšanas vajadzībām saistībā ar uzņēmumiem, kas nav tieši meitasuzņēmumi, piemēro šādus noteikumus:
 - (a) tiklīdz ir sasniegts balsstiesību sliekšnis attiecībā uz tiešajiem un zemāka līmeņa meitasuzņēmumiem, tiek uzskatīts, ka mātesuzņēmumam ir 100 % šādu tiesību;
 - (b) tiesības uz peļņu un kapitāla īpašumtiesības aprēķina, sareizinot daļas, kas tiek turētas tiešajos meitasuzņēmumos katrā līmenī. Šajā aprēķinā ņem vērā arī īpašumtiesības, kas veido 75 % vai mazāk un ko tieši vai netieši tur mātesuzņēmums, tostarp tiesības uzņēmumos, kas ir trešo valstu rezidenti.

55. pants *Grupās izveide*

1. Rezidents nodokļu maksātājs veido grupu ar:
 - (a) visām savām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas citās dalībvalstīs;
 - (b) visām tā atbilstošo meitasuzņēmumu, kas ir trešās valsts rezidenti, pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas dalībvalstī;
 - (c) visiem saviem atbilstošajiem meitasuzņēmumiem, kas ir rezidenti vienā un tajā pašā dalībvalstī vai vairākās dalībvalstīs;
 - (d) citiem rezidentiem nodokļu maksātājiem, kas ir tā paša uzņēmuma, kurš ir trešās valsts rezidents un atbilst 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta nosacījumiem, atbilstošie meitasuzņēmumi.
2. Nerezidents nodokļu maksātājs veido grupu attiecībā uz visām savām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas dalībvalstīs, un visiem saviem atbilstošajiem meitas uzņēmumiem, kas ir rezidenti vienā un tajā pašā dalībvalstī vai vairākās dalībvalstīs, tostarp savu atbilstošo meitas uzņēmumu pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas dalībvalstīs.

*56. pants
Maksātnespēja*

Maksātnespējīgs vai likvidējams uzņēmums nevar kļūt par grupas dalībnieku. Nodokļu maksātājam, kura maksātnespēja ir atzīta vai kurš tiek likvidēts, nekavējoties jāizstājas no grupas.

*57. pants
Konsolidācijas apjoms*

1. Grupas dalībnieku nodokļa bāzes ir konsolidētas.
2. Ja konsolidētā nodokļa bāze ir negatīva, zaudējumus pārnes uz nākamajiem periodiem un ieskaita pret nākamo pozitīvo konsolidēto nodokļa bāzi. Ja konsolidētā nodokļa bāze ir pozitīva, to sadala atbilstoši 86. līdz 102. pantam.

*58. pants
Laika grafiks*

1. Visa taksācijas gada laikā nodrošina atbilstību 54. pantā minētajiem sliekšņiem.
2. Neatkarīgi no 1. punkta nodokļu maksātājs kļūst par grupas dalībnieku dienā, kad ir sasniegti 54. pantā minētie sliekšņi. Sliekšņiem jābūt ievērotiem vismaz deviņus mēnešus pēc kārtas; ja šis nosacījums nav izpildīts, nodokļu maksātāju traktē tā, it kā tas nekad nebūtu bijis grupas dalībnieks.

*59. pants
Grupās iekšējo darījumu izslēgšana*

1. Aprēķinot konsolidēto nodokļa bāzi, ignorē peļņu un zaudējumus, kas izriet no darījumiem, kuri veikti tieši starp grupas dalībniekiem.
2. Lai konstatētu, ka pastāv grupas iekšējais darījums, abām darījuma pusēm jābūt grupas dalībniekiem darījuma veikšanas laikā un saistīto ieņēmumu un izdevumu atzīšanas laikā.
3. Grupas izmanto konsekventu un pienācīgi dokumentētu metodi grupas iekšējo darījumu iegrāmatošanai. Grupas var mainīt šo metodi tikai pamatotu komerciālu iemeslu dēļ taksācijas gada sākumā.
4. Grupas iekšējo darījumu iegrāmatošanas metode ļauj identificēt visus pārvedumus un pārdevumus grupas iekšienē par zemākajām izmaksām un vērtību nodokļu vajadzībām.

*60. pants
Ieturamie nodokļi un nodokļi izcelsmes vietā*

Darījumiem grupas dalībnieku starpā neuzliek ieturamos nodokļus vai citus nodokļus izcelsmes vietā.

X NODAĻA

PIEVIEŅOŠANĀS GRUPAI UN IZSTĀŠANĀS NO TĀS

61. pants

Pamatlīdzekļi, pievienojoties grupai

Ja nodokļu maksātājs ir neamortizējamu vai atsevišķi amortizējamu pamatlīdzekļu ekonomiskais īpašnieks dienā, kad tas pievienojas grupai, un ja grupas dalībnieks atsavina kādu no šiem aktīviem piecu gadu laikā pēc šīs dienas, atsavināšanas gadā veic korekciju tā grupas dalībnieka iedalītajā daļā, kuram bija ekonomiskās īpašumtiesības uz šiem aktīviem pievienošanās dienā. Šādas atsavināšanas ieņēmumus pieskaita iedalītajai daļai, un atskaita izmaksas, kas saistītas ar neamortizējamiem aktīviem, un amortizējamo aktīvu vērtību nodokļu vajadzībām.

Šādu korekciju veic arī attiecībā uz finanšu aktīviem, izņemot daļas radniecīgos uzņēmumos, līdzdalības daļu un pašu akcijas.

Ja uzņēmējdarbības reorganizācijas rezultātā nodokļu maksātājs vairs nepastāv vai tam vairs nav pastāvīgas pārstāvniecības dalībvalstī, kuras rezidents tas bija dienā, kad tas pievienojās grupai, šā panta noteikumu piemērošanas vajadzībām uzskata, ka tam tur ir pastāvīga pārstāvniecība.

62. pants

Ilgtermiņa līgumi, pievienojoties grupai

Ieņēmumus un izdevumus, kas saskaņā ar 24. panta 2. un 3. punktu bija uzkrāti, pirms nodokļu maksātājs pievienojās grupai, bet vēl nebija iekļauti nodokļa aprēķinā saskaņā ar piemērojamiem valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, pieskaita iedalītajai daļai vai atskaita no tās atbilstīgi valsts tiesību aktos paredzētajam laika grafikam.

No iedalītās daļas atskaita ieņēmumus, kas saskaņā ar piemērojamiem valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, pirms nodokļu maksātājs pievienojās grupai, tika aplikti ar nodokli, kas pārsniedz nodokļa apmēru atbilstīgi 24. panta 2. punktam.

63. pants

Uzkrājumi un atskaitījumi, pievienojoties grupai

Izdevumus, ko aptver 25., 26. un 27. pants un kas radušies saistībā ar darbību vai darījumiem, kas veikti, pirms nodokļu maksātājs pievienojās grupai, bet par ko nav veikti uzkrājumi vai atskaitījumi saskaņā ar piemērojamiem valsts uzņēmumu ienākuma nodokļu tiesību aktiem, atskaita tikai attiecībā pret nodokļu maksātāja iedalīto daļu, ja vien tie nav radušies vairāk nekā piecus gadus pēc tam, kad nodokļu maksātājs pievienojās grupai.

64. pants
Zaudējumi, pievienojoties grupai

Nesegtus zaudējumus, kas nodokļu maksātājam vai pastāvīgai pārstāvniecībai radušies saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem vai saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem pirms pievienošanās grupai, nedrīkst ieskaitīt pret konsolidēto nodokļa bāzi. Šādus zaudējumus pārnes uz nākamajiem periodiem, un tos var ieskaitīt pret iedalīto daļu attiecīgi saskaņā ar 43. pantu vai valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, kas būtu piemērojami nodokļu maksātājam, ja nebūtu šajā direktīvā paredzētās sistēmas.

65. pants
Grupas pastāvēšanas izbeigšana

Ja grupas pastāvēšana tiek izbeigta, taksācijas gadu uzskata par beigušos. Grupas konsolidēto nodokļa bāzi un jebkādus nesegtus zaudējumus attiecina uz katru grupas dalībnieku saskaņā ar 86. līdz 102. pantu, izmantojot sadalījuma faktorus, kas piemērojami taksācijas gadam, kurā grupa beidz pastāvēt.

66. pants
Zaudējumi pēc grupas pastāvēšanas izbeigšanas

Pēc grupas pastāvēšanas izbeigšanas zaudējumus traktē šādā veidā:

- (a) ja nodokļu maksātājs paliek šajā direktīvā paredzētajā sistēmā, bet ārpus grupas, zaudējumus pārnes uz nākamajiem periodiem un ieskaita saskaņā ar 43. pantu;
- (b) ja nodokļu maksātājs pievienojas citai grupai, zaudējumus pārnes uz nākamajiem periodiem un ieskaita attiecībā pret tā iedalīto daļu;
- (c) ja nodokļu maksātājs izstājas no sistēmas, zaudējumus pārnes uz nākamajiem periodiem un ieskaita atbilstoši valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, kas kļūst piemērojami, tā, it kā šie zaudējumi būtu radušies, kamēr nodokļu maksātājam bija piemērojami šādi tiesību akti.

67. pants
Pamatlīdzekļi, izstājoties no grupas

Ja neamortizējami vai atsevišķi amortizējami pamatlīdzekļi, izņemot tos, kas radīja samazinātu atbrīvojumu saskaņā ar 75. pantu, tiek atsavināti trīs gadu laikā pēc tam, kad nodokļu maksātājs, kam ir ekonomiskās īpašumtiesības uz šiem aktīviem, izstājās no grupas, ieņēmumus pieskaita grupas konsolidētajai nodokļa bāzei atsavināšanas gadā, bet atskaita izmaksas, kas saistītas ar neamortizējamajiem aktīviem, un amortizējamu aktīvu vērtību nodokļu vajadzībām.

Tādu pašu noteikumu piemēro finanšu aktīviem, izņemot radniecīgu uzņēmumu akcijas, līdzdalības daļu un pašu akcijas.

Tādā apjomā, kādā atsavināšanas ieņēmumus pieskaita grupas konsolidētajai nodokļa bāzei, tos citādi neapliedz ar nodokli.

68. pants
Pašradīti nemateriālie aktīvi

Ja nodokļu maksātājs, kas ir viena vai vairāku pašradītu nemateriālo aktīvu ekonomiskais īpašnieks, izstājas no grupas, summu, kas vienāda ar izmaksām, kuras radušās saistībā ar šiem aktīviem pētniecības, izstrādes, tirdzniecības un reklāmas jomā iepriekšējos piecos gados, pieskaita atlikušo grupas dalībnieku konsolidētajai nodokļa bāzei. Taču pieskaitītā summa nepārsniedz aktīvu vērtību brīdī, kad nodokļu maksātājs izstājas no grupas. Šīs izmaksas attiecinā uz izstājušos nodokļu maksātāju un traktē saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, kas kļūst piemērojami nodokļu maksātājam, vai, ja tas paliek šajā direktīvā paredzētajā sistēmā, saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem.

69. pants
Zaudējumi, izstājoties no grupas

Nekādus zaudējumus neattiecinā uz grupas dalībnieku, kas izstājas no grupas.

XI NODAĻA

UZŅĒMUMU REORGANIZĀCIJAS

70. pants
Uzņēmumu reorganizācijas grupas ietvaros

1. Uzņēmuma reorganizācija grupas ietvaros vai nodokļu maksātāja, kurš ir grupas dalībnieks, juridiskās adreses pārcešana nerada peļņu vai zaudējumus konsolidētās nodokļa bāzes noteikšanas vajadzībām. Piemēro 59. panta 3. punktu.
2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja pēc uzņēmuma reorganizācijas vai vairākiem darījumiem grupas dalībnieku starpā divu gadu periodā būtībā visi nodokļu maksātāja aktīvi tiek pārvesti uz citu dalībvalsti un ievērojami mainās aktīvu faktors, piemēro šādus noteikumus.

Piecu gadu laikā pēc nodošanas nodotos aktīvus attiecinā uz tā nodokļu maksātāja aktīvu faktoru, kas šos aktīvus nodevis, tik ilgi, kamēr kāds grupas dalībnieks joprojām paliek aktīvu ekonomiskais īpašnieks. Ja nodokļu maksātājs vairs nepastāv vai tam vairs nav pastāvīgas pārstāvniecības dalībvalstī, no kuras tika nodoti aktīvi, šā panta noteikumu piemērošanas vajadzībām uzskata, ka tam tur ir pastāvīga pārstāvniecība.

71. pants
Zaudējumu traktējums, ja notiek uzņēmumu reorganizācija divu vai vairāku grupu starpā

1. Ja uzņēmumu reorganizācijas rezultātā viena vai vairākas grupas vai divi vai vairāki grupas dalībnieki kļūst par citas grupas dalībniekiem, jebkādos iepriekš pastāvējušās grupas vai grupu nesegtos zaudējumus attiecinā uz katru šādas citas grupas dalībnieku atbilstoši 86. līdz 102. pantam, izmantojot faktoros, kas piemērojami

taksācijas gadam, kurā notika uzņēmumu reorganizācija, un šos zaudējumus pārnes uz nākamajiem gadiem.

2. Ja divi vai vairāki galvenie nodokļu maksātāji apvienojas Padomes Direktīvas 2009/133/EK¹⁹ 2. panta a) punkta i) un ii) apakšpunkta izpratnē, jebkādos nesegtos grupas zaudējumus attiecina uz tās dalībniekiem atbilstoši 86. līdz 102. pantam, izmantojot faktorus, kas piemērojami taksācijas gadam, kurā notiek apvienošanās, un šos zaudējumus pārnes uz nākamajiem gadiem.

XII NODAĻA

DARĪJUMI STARP GRUPU UN CITĀM SAIMNIECISKAJĀM VIENĪBĀM

72. pants

Atbrīvojums ar progresiju

Neskarot 75. pantu, ieņēmumus, kas ir atbrīvoti no aplikšanas ar nodokļiem saskaņā ar 11. panta c), d) vai e) apakšpunktu, var ņemt vērā, nosakot nodokļu maksātājam piemērojamo nodokļu likmi.

73. pants

Pārejas klauzula

Šīs direktīvas 11. panta c), d) vai e) apakšpunktu nepiemēro, ja uz saimniecisko vienību, kas sadalīja peļņu, saimniecisko vienību, kuras akcijas tiek atsavinātas, vai pastāvīgo pārstāvniecību šīs saimnieciskās vienības rezidences valstī vai pastāvīgās pārstāvniecības atrašanās vietas valstī attiecās viens no šiem noteikumiem:

- (a) peļņas nodoklis atbilstoši šīs trešās valsts vispārējam režīmam ar likumisku uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kas ir mazāka par 40 % no vidējās likumiskās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes, kura piemērojama dalībvalstīs;
- (b) speciāls režīms šajā trešā valstī, kas pieļauj ievērojami zemāku nodokļu uzlikšanas līmeni nekā vispārējais režīms.

Komisija katru gadu publicē vidējo likumisko uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kas piemērojama dalībvalstīs. Tā tiek aprēķināta kā aritmētiskais vidējais. Šā panta un 81. un 82. panta piemērošanas vajadzībām likmes grozījumus pirmo reizi piemēro nodokļu maksātājiem to taksācijas gadā, kas sākas pēc grozījuma.

¹⁹ OV L 310, 25.11.2009., 34. lpp.

74. pants
Ārvalstu pastāvīgās pārstāvniecības ienākuma aprēķināšana

Ja 73. pants piemērojams trešā valstī esošas pastāvīgas pārstāvniecības ienākumiem, tās ieņēmumus, izdevumus un citus atskaitāmos posteņus nosaka atbilstīgi šajā direktīvā paredzētās sistēmas noteikumiem.

75. pants
Liegums atbrīvot no nodokļiem akciju atsavināšanu

Ja akciju atsavināšanas rezultātā nodokļu maksātājs izstājas no grupas un ja šis nodokļu maksātājs kārtējā vai iepriekšējos taksācijas gados grupas iekšējā darījumā ir iegādājies vienu vai vairākus pamatlīdzekļus, kas nav aktīvi, kas amortizējami kā portfelis, summu, kas atbilst šiem aktīviem, izslēdz no atbrīvojuma, ja vien netiek pierādīts, ka iekšējie grupas darījumi veikti pamatotu komerciālu iemeslu dēļ.

No atbrīvojuma izslēdzamā summa ir aktīva vai aktīvu tirgus vērtība nodošanas brīdī, no kuras atņemta aktīvu vērtība nodokļu vajadzībām vai 20. pantā minētās izmaksas, kas saistītas ar pamatlīdzekļiem, kuri nav amortizējami.

Ja atsavināto akciju faktiskais īpašnieks ir nerezidents nodokļu maksātājs vai uzņēmums, kas nav nodokļu maksātājs, tiek uzskatīts, ka nodokļu maksātājs, kas turēja aktīvus pirms pirmajā daļā minētā grupas iekšējā darījuma, ir saņēmis aktīva vai aktīvu tirgus vērtību nodošanas brīdī, no kuras atņemta vērtība nodokļu vajadzībām.

76. pants
Procenti, autoratlīdzības un citi ienākumi, kas aplikti ar nodokli izcelsmes vietā

1. Ja nodokļu maksātājs gūst ienākumus, kas aplikti ar nodokli citā dalībvalstī vai trešā valstī un kas nav ienākumi, kuri atbrīvoti no aplikšanas ar nodokli saskaņā ar 11. panta c), d) vai e) apakšpunktu, ir pieļaujams atskaitījums no šāda nodokļu maksātāja nodokļu saistībām.
2. Atskaitījumu sadala starp grupas dalībniekiem atbilstoši formulai, kas piemērojama konkrētajā taksācijas gadā saskaņā ar 86. līdz 102. pantu.
3. Atskaitījumu aprēķina atsevišķi katrai dalībvalstij vai trešai valstij, kā arī katram ienākumu veidam. Tas nedrīkst pārsniegt summu, kas rodas, ienākumam, kurš attiecināts uz nodokļu maksātāju vai uz pastāvīgo pārstāvniecību, piemērojot tās dalībvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kas ir nodokļu maksātāja rezidences valsts vai kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība.
4. Aprēķinot atskaitījumu, ienākumu summu samazina par saistītajiem atskaitāmajiem izdevumiem, kas tiek uzskatīti par 2 % no attiecīgās summas, ja vien nodokļu maksātājs nepierāda citādi.
5. Atskaitījums par nodokļu saistībām trešā valstī nedrīkst pārsniegt nodokļu maksātāja galīgās uzņēmumu ienākuma nodokļa saistības, ja vien nolīgums starp nodokļu maksātāja rezidences dalībvalsti un trešo valsti neparedz citādi.

77. pants
Ieturamais nodoklis

Procentus un autoratlīdzības, ko nodokļu maksātājs samaksājis kādam saņēmējam ārpus grupas, var aplikt ar ieturamu nodokli nodokļu maksātāja dalībvalstī atbilstoši piemērojamiem valsts tiesību aktiem un jebkādi piemērojamai konvencijai par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu. Ieturamo nodokli sadala starp dalībvalstīm atbilstoši formulai, kas piemērojama taksācijas gadā, kurā tiek uzlikts nodoklis, saskaņā ar 86. līdz 102. pantu.

XIII NODAĻA

DARĪJUMI STARP SAISTĪTIEM UZŅĒMUMIEM

78. pants
Saistīti uzņēmumi

1. Ja nodokļu maksātājs tieši vai netieši piedalās tāda uzņēmuma, kas nav nodokļu maksātājs, vai nodokļu maksātāja, kas neietilpst tajā pašā grupā, vadībā, kontrolē vai kapitālā, abus uzņēmumus uzskata par saistītiem uzņēmumiem.

Ja tās pašas personas tieši vai netieši piedalās nodokļu maksātāja un uzņēmuma, kas nav nodokļu maksātājs, vai tajā pašā grupā neietilpstošu nodokļu maksātāju vadībā, kontrolē vai kapitālā, visus attiecīgos uzņēmumus uzskata par saistītiem uzņēmumiem.

Nodokļu maksātāju uzskata par saistītu uzņēmumu attiecībā pret tā pastāvīgo pārstāvniecību trešā valstī. Nerezidentu nodokļu maksātāju uzskata par saistītu uzņēmumu attiecībā pret tā pastāvīgo pārstāvniecību dalībvalstī.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām piemēro šādus noteikumus:
 - (a) dalība kontrolē ir turējums, kas pārsniedz 20 % no balsstiesībām;
 - (b) dalība kapitālā ir īpašumtiesības, kas pārsniedz 20 % no kapitāla;
 - (c) dalība vadībā ir atrašanās tādā pozīcijā, kas ļauj īstenot būtisku ietekmi saistītā uzņēmuma vadībā;
 - (d) indivīdu, viņa dzīvesbiedru un tiešos priekštečus vai pēctečus uzskata par vienu personu.

Netiešas dalības gadījumā a) un b) apakšpunktā minēto prasību izpildi nosaka, sareizinot turējuma likmes secīgos līmeņos. Nodokļu maksātājs, kas tur vairāk nekā 50 % no balsstiesībām, tiek uzskatīts par tādu, kas tur 100 % no balsstiesībām.

79. pants

Cenu noteikšanas korekcija attiecībās starp saistītiem uzņēmumiem

Ja ir noteikti vai uzlikti nosacījumi attiecībās starp saistītiem uzņēmumiem un tie atšķiras no nosacījumiem, kas būtu piemērojami starp neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkādos ienākumus, kas, ja nebūtu šo nosacījumu, uzkrātos nodokļu maksātājam, bet šo nosacījumu dēļ nav tādējādi uzkrājušies, iekļauj šāda nodokļu maksātāja ienākumos un attiecīgi apliek ar nodokli.

XIV NODAĻA

NOTEIKUMI PAR ĻAUNPRĀTĪGAS IZMANTOŠANAS NOVĒRŠANU

80. pants

Vispārējs noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu

Mākslīgus darījumus, kuru veikšanas vienīgais nolūks ir izvairīties no aplikšanas ar nodokli, ignorē nodokļa bāzes aprēķināšanas vajadzībām.

Pirmo daļu nepiemēro īstiem komerciāliem darījumiem, kur nodokļu maksātājs var izvēlēties starp diviem vai vairākiem iespējamiem darījumiem, kuru komerciālais rezultāts ir vienāds, bet kuri rada dažādas summas, kas aplikamas ar nodokli.

81. pants

Liegums atskaitīt procentus

1. Procenti, kas samaksāti saistītam uzņēmumam, kurš ir rezidents trešā valstī, nav atskaitāmi, ja nav nolīguma par informācijas apmaiņu, kas salīdzināma ar informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma, kā paredzēts Direktīvā 2011/16/ES, un ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:
 - (a) saskaņā ar trešās valsts vispārējo režīmu ir paredzēts peļņas nodoklis, kura likumiskā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme ir mazāka par 40 % no vidējās likumiskās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes, kas piemērojama dalībvalstīs;
 - (b) saistītais uzņēmums ir pakļauts speciālam režīmam šajā trešā valstī, kas paredz ievērojami zemāku līmeni aplikšanai ar nodokļiem nekā vispārējais režīms.
2. Termins „procenti” nozīmē ienākumus no visu veidu parādu prasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku un vai dod vai nedod tiesības piedalīties parādnieka peļņā, un jo īpaši ienākumus no vērtspapīriem un no obligācijām vai ķīlu zīmēm, tostarp prēmijas un balvas, kas saistītas ar šādiem vērtspapīriem, obligācijām vai ķīlu zīmēm. Soda naudas maksājumus par nokavētu maksājumu neuzskata par procentiem.

3. Neatkarīgi no 1. punkta procenti, kas samaksāti saimnieciskajai vienībai, kas ir rezidente trešā valstī, ar kuru nav nolīguma par informācijas apmaiņu, kas būtu salīdzināma ar informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma, kā paredzēts Direktīvā 2011/16/ES, ir atskaitāmi par summu, kura nepārsniedz summu, kas būtu paredzēta starp neatkarīgiem uzņēmumiem, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:
- (a) šo procentu summa ir iekļauta nodokļa bāzē kā saistītā uzņēmuma ienākumi atbilstoši 82. pantam;
 - (b) procenti ir samaksāti uzņēmumam, kura galvenās kategorijas akcijas tiek regulāri tirgotas vienā vai vairākās atzītās fondu biržās;
 - (c) procenti ir samaksāti saimnieciskajai vienībai, kas tās rezidences valstī ir iesaistīta aktīvā tirdzniecībā vai uzņēmējdarbībā. Tas jāsaprot kā neatkarīga saimnieciska darbība, ko veic peļņas nolūkā un kuras kontekstā amatpersonas un darbinieki veic būtiskas vadības un operatīvās darbības.

82. pants

Kontrolēti ārvalstu uzņēmumi

1. Nodokļa bāzē iekļauj saimnieciskās vienības, kas ir rezidente trešā valstī, nesadalītos ienākumus, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:
- (a) nodokļu maksātājs pats vai kopā ar saviem saistītajiem uzņēmumiem tur tiešu vai netiešu dalību vairāk nekā 50 % balsstiesību apmērā vai tam pieder vairāk nekā 50 % no kapitāla, vai tas ir tiesīgs saņemt vairāk nekā 50 % no šīs saimnieciskās vienības peļņas;
 - (b) saskaņā ar trešās valsts vispārējo režīmu peļņa ir apliekama ar likumisko uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kas ir mazāka nekā 40 % no vidējās likumiskās uzņēmumu ienākumu nodokļa likmes, kura piemērojama dalībvalstīs, vai saimnieciskajai vienībai piemērojams speciāls režīms, kas paredz ievērojami zemāku līmeni aplikšanai ar nodokli nekā vispārējais režīms;
 - (c) vairāk nekā 30 % no ienākumiem, kas uzkrājas šai saimnieciskajai vienībai, atbilst vienai vai vairākām 3. punktā minētajām kategorijām;
 - (d) uzņēmums nav uzņēmums, kura galvenās kategorijas akcijas tiek regulāri tirgotas vienā vai vairākās atzītās fondu biržās.
2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja trešā valsts ir Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu dalībniece un ir nolīgums par informācijas apmaiņu, kas ir salīdzināms ar informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma, kā paredzēts Direktīvā 2011/16/ES.
3. Šādas ienākumu kategorijas ņem vērā 1. punkta c) apakšpunkta vajadzībām tiktāl, ciktāl vairāk nekā 50 % no saimnieciskās vienības ienākumu kategorijas rada darījumi ar nodokļu maksātāju vai tā saistītajiem uzņēmumiem:
- (a) procenti vai citi ienākumi, ko rada finanšu aktīvi;

- (b) autoratlīdzības vai citi ienākumi, ko rada intelektuālais īpašums;
- (c) dividendes un ienākumi no akciju atsavināšanas;
- (d) ienākumi no kustamā īpašuma;
- (e) ienākumi no nekustamā īpašuma, ja vien nodokļu maksātāja dalībvalstij nebūtu tiesību aplikt šos ienākumus ar nodokli saskaņā ar nolīgumu, kas noslēgts ar trešo valsti;
- (f) ienākumi no apdrošināšanas, banku un citas finanšu darbības.

*83. pants
Aprēķināšana*

1. Nodokļa bāzē ietveramos ienākumus aprēķina saskaņā ar 9. līdz 15. pantu. Ārvalstu saimnieciskās vienības zaudējumus neiekļauj nodokļa bāzē, bet pārnes uz nākamajiem periodiem un ņem vērā, piemērojot 82. pantu secīgajos gados.
2. Nodokļa bāzē ietveramos ienākumus aprēķina proporcionāli nodokļu maksātāja tiesībām uz ārvalstu saimnieciskās vienības peļņas daļu.
3. Ienākumus ietver tajā taksācijas gadā, kurā beidzas ārvalstu saimnieciskās vienības taksācijas gads.
4. Ja ārvalstu saimnieciskā vienība pēc tam sadala peļņu nodokļu maksātājam, ienākumu summas, kas iepriekš iekļautas nodokļa bāzē saskaņā ar 82. pantu, atskaita no nodokļa bāzes, aprēķinot nodokļu maksātāja nodokļu saistības par sadalītajiem ienākumiem.
5. Ja nodokļu maksātājs atsavina savu daļību šajā saimnieciskajā vienībā, tad, lai aprēķinātu nodokļu maksātāja nodokļu saistības par šiem ieņēmumiem, ieņēmumus samazina par visām nesadalītajām summām, kas jau iekļautas nodokļa bāzē.

XV NODAĻA

CAURSKATĀMAS SAIMNIECISKĀS VIENĪBAS

84. pants

Noteikumi par caurskatāmu saimniecisko vienību ienākumu sadali nodokļu maksātājiem, kam pieder daļa

1. Ja saimniecisko vienību tās atrašanās vietas dalībvalstī traktē kā caurskatāmu, nodokļu maksātājs, kam pieder daļa šajā saimnieciskajā vienībā, savā nodokļa bāzē ietver savu daļu no šīs saimnieciskās vienības ienākumiem. Šā aprēķina vajadzībām ienākumus aprēķina saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem.
2. Darījumus starp nodokļu maksātāju un saimniecisko vienību neņem vērā proporcionāli nodokļu maksātāja daļai šajā saimnieciskajā vienībā. Tādējādi nodokļu

maksātāja ienākumus, kas gūti no šādiem darījumiem, uzskata par proporciju no summas, par ko būtu vienojušies neatkarīgi uzņēmumi, aprēķinot to pēc godīgas konkurences principa, un kas atbilst trešās personas īpašumtiesību daļai šajā saimnieciskajā vienībā.

3. Nodokļu maksātājam ir tiesības uz atvieglojumiem attiecībā uz nodokļu dubulto uzlikšanu saskaņā ar 76. panta 1., 2., 3. un 5. punktu.

85. pants

Noteikumi caurskatāmības noteikšanai trešo valstu saimniecisko vienību gadījumā

Ja saimnieciskā vienība atrodas trešā valstī, tās caurskatāmību nosaka atbilstoši nodokļu maksātāja dalībvalsts tiesību aktiem. Ja vismaz divi grupas dalībnieki tur daļu vienā un tajā pašā saimnieciskajā vienībā, kas atrodas trešā valstī, tās traktējumu nosaka ar kopēju nolīgumu starp attiecīgajām dalībvalstīm. Ja nolīguma nav, lēmumu pieņem galvenā nodokļu iestāde.

XVI NODAĻA

KONSOLIDĒTĀS NODOKĻA BĀZES SADALĪŠANA

86. pants

Vispārēji principi

1. Konsolidēto nodokļa bāzi sadala starp grupas dalībniekiem katrā taksācijas gadā, izmantojot sadalījuma formulu. Nosakot grupas dalībniekam A iedalīto daļu, izmanto šādu formulu, piešķirot vienādu svērumu pārdevumu, darbaspēka un aktīvu faktoriem:

$$\text{Daļa}_A = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Pārdevumi}_A}{\text{Pārdevumi}_{\text{Grupa}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Algu saraksts}_A}{\text{Algu saraksts}_{\text{Grupa}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Darbinieku sk.}_A}{\text{Darbinieku sk.}_{\text{Grupa}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Aktīvi}_A}{\text{Aktīvi}_{\text{Grupa}}} \right) * \text{Kons. nod. bāze}$$

2. Grupas konsolidēto nodokļa bāzi sadala tikai tad, kad tā ir pozitīva.
3. Aprēķinus konsolidētās nodokļa bāzes sadalīšanai veic grupas taksācijas gada beigās.
4. 15 dienu vai ilgāku periodu kalendārajā mēnesī uzskata par pilnu mēnesi.

87. pants

Drošības klauzula

Ja galvenais nodokļu maksātājs vai kompetenta iestāde uzskata, ka iedalījuma kādam grupas dalībniekam rezultāts patiesi neatspoguļo šā grupas dalībnieka uzņēmējdarbības apjomu, attiecīgais galvenais nodokļu maksātājs vai attiecīgā kompetentā iestāde var lūgt alternatīvas metodes izmantošanu kā izņēmumu no 86. pantā paredzētajiem noteikumiem. Ja pēc kompetento iestāžu savstarpējas apspriešanās un, vajadzības gadījumā, pēc apspriešanās

saskaņā ar 132. pantu visas šīs iestādes vienojas par alternatīvo metodi, tā jāizmanto. Galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts informē Komisiju par izmantoto alternatīvo metodi.

88. pants

Pievienošanās grupai un izstāšanās no tās

Ja uzņēmums pievienojas grupai vai izstājas no tās taksācijas gada laikā, tam iedalīto daļu aprēķina proporcionāli, ņemot vērā to kalendāro mēnešu skaitu, kuros uzņēmums ietilpa grupā taksācijas gadā.

89. pants

Caurskatāmas saimnieciskās vienības

Ja nodokļu maksātājam ir daļa caurskatāmā saimnieciskajā vienībā, faktori, ko izmanto tam iedalītās daļas aprēķināšanā, ietver caurskatāmās saimnieciskās vienības pārdevumus, algu sarakstu un aktīvus proporcionāli nodokļu maksātāja dalībai tās peļņā un zaudējumos.

90. pants

Darbaspēka faktora sastāvs

1. Darbaspēka faktoru veido, no vienas puses, grupas dalībnieka kopējais algu sarakstā iekļauto darbinieku skaits kā skaitītājs un grupas algu sarakstā iekļauto darbinieku kopējais skaits kā saucējs un, no otras puses, grupas dalībnieka darbinieku skaits kā skaitītājs un grupas darbinieku skaits kā saucējs. Ja atsevišķs darbinieks tiek iekļauts grupas dalībnieka darbaspēka faktorā, algu saraksta daļa, kas attiecas uz šo darbinieku, arī jāattiecinā uz šā grupas dalībnieka darbaspēka faktoru.
2. Darbinieku skaitu novērtē taksācijas gada beigās.
3. Darbinieka definīciju nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kurā tiek realizēta nodarbinātība.

91. pants

Darbinieku un algu saraksta sadalījums

1. Darbiniekus ietver tā grupas dalībnieka darbaspēka faktorā, no kura tie saņem atlīdzību.
2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja darbinieki fiziski īsteno savu nodarbinātību cita grupas dalībnieka kontroles un atbildības ietvaros, un šis dalībnieks nav tas, no kura viņi saņem atlīdzību, tad šos darbiniekus un uz viņiem attiecināmo algu saraksta summu ietver pirmā grupas dalībnieka darbaspēka faktorā.

Šo noteikumu piemēro tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- (a) šī nodarbinātība nepārtraukti ilgst vismaz trīs mēnešus;
- (b) šādi darbinieki veido vismaz 5 % no tā grupas dalībnieka kopējā darbinieku skaita, no kura tie saņem atlīdzību.

3. Neatkarīgi no 1. punkta darbinieki ietver personas, kas, lai gan tās tieši nenodarbina kāds grupas dalībnieks, veic uzdevumus, kuri ir līdzīgi tiem, ko veic darbinieki.
4. Termins „algu saraksts” ietver algu, prēmijas un visas citas kompensācijas darbiniekiem, tostarp saistītās pensiju un sociālās apdrošināšanas izmaksas, ko sedz darba devējs.
5. Algu saraksta izmaksas novērtē par šādu izdevumu summu, kas tiek traktēta kā tāda, ko darba devējs var atskaitīt taksācijas gadā.

*92. pants
Aktīvu faktora sastāvs*

1. Aktīvu faktoru veido visu materiālo pamatlīdzekļu, kas pieder grupas dalībniekam vai ko tas irē vai nomā, vidējā vērtība kā skaitītājs un visu materiālo pamatlīdzekļu, kas pieder grupai vai ko tā irē vai nomā, vidējā vērtība kā saucējs.
2. Piecu gadu laikā pēc tam, kad nodokļu maksātājs ir pievienojies esošai vai jaunai grupai, tā aktīvu faktors ietver arī kopējās izmaksas, kas nodokļu maksātājam radušās par pētniecību, izstrādi, tirdzniecību un reklāmu sešu gadu laikā pirms tā pievienošanās grupai.

*93. pants
Aktīvu sadalījums*

1. Aktīvu ietver tā ekonomiskā īpašnieka aktīvu faktorā. Ja nav iespējams noteikt ekonomisko īpašnieku, aktīvu ietver juridiskā īpašnieka aktīvu faktorā.
2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja aktīvu faktiski neizmanto tā ekonomiskais īpašnieks, aktīvu ietver tā grupas dalībnieka faktorā, kas faktiski izmanto aktīvu. Taču šo noteikumu piemēro tikai aktīviem, kas veido vairāk nekā 5 % no grupas dalībnieka, kas faktiski izmanto šo aktīvu, visu materiālo pamatlīdzekļu vērtības nodokļu vajadzībām.
3. Izņemot nomas gadījumus starp grupas dalībniekiem, nomātos aktīvus ietver tā grupas dalībnieka aktīvu faktorā, kurš ir aktīva iznomātājs vai nomnieks. Tas pats attiecas uz irētiem aktīviem.

*94. pants
Novērtējums*

1. Zemi un citus neamortizējamus materiālos pamatlīdzekļus novērtē par to sākotnējām izmaksām.
2. Atsevišķi amortizējamus materiālos pamatlīdzekļus novērtē par vidējo no to vērtības nodokļu vajadzībām taksācijas gada sākumā un taksācijas gada beigās.

Ja viena vai vairāku grupas iekšējo darījumu rezultātā atsevišķi amortizējams materiālais pamatlīdzeklis ir ietverts kāda grupas dalībnieka aktīvu faktorā mazāk

nekā uz taksācijas gadu, vērā ņemamo vērtību aprēķina, ņemot vērā pilnu mēnešu skaitu.

3. Pamatlīdzekļu portfeli novērtē par vidējo no tā vērtības nodokļu vajadzībām taksācijas gada sākumā un taksācijas gada beigās.

4. Ja aktīva īrnieks vai nomnieks nav tā ekonomiskais īpašnieks, tas novērtē īrētos vai nomātos aktīvus kā astoņkārtīgu tīro ikgadējo veicamo īres vai nomas maksājumu, no kura atskaitītas summas, kas saņemamas no apakšīres vai apakšnomas.

Ja grupas dalībnieks izīrē vai iznomā kādu aktīvu, bet nav tā ekonomiskais īpašnieks, tas novērtē izīrētos vai iznomātos aktīvus kā astoņkārtīgu tīro ikgadējo veicamo īres vai nomas maksājumu.

5. Ja pēc pārveduma grupas iekšienē tajā pašā vai iepriekšējā taksācijas gadā grupas dalībnieks pārdod aktīvu ārpus grupas, šo aktīvu ietver nododošā grupas dalībnieka aktīvu faktorā par periodu starp grupas iekšējo pārvedumu un pārdošanu ārpus grupas. Šo noteikumu nepiemēro, ja attiecīgie grupas dalībnieki pierāda, ka pārvedums grupas iekšienē veikts patiesu komerciālu iemeslu dēļ.

95. pants

Pārdevumu faktora sastāvs

1. Pārdevumu faktoru veido grupas dalībnieka (tostarp pastāvīgas pārstāvniecības, kuras pastāvēšana atzīta ar 70. panta 2. punkta otro daļu) kopējie pārdevumi kā skaitītājs un grupas kopējie pārdevumi kā saucējs.
2. Pārdevumi ir ieņēmumi no visas preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas pēc atlaižu piemērošanas un pārdoto preču atgriešanas, izņemot pievienotās vērtības nodokli un citus nodokļus un nodevas. Atbrīvotie ieņēmumi, procenti, dividendes, autoratlīdzības un ieņēmumi no pamatlīdzekļu atsavināšanas nav jāietver pārdevumu faktorā, ja vien tie nav ieņēmumi, kas gūti parastā tirdzniecībā vai uzņēmējdarbībā. Nav jāietver preču pārdošana un pakalpojumu sniegšana grupas iekšienē.
3. Pārdevumus novērtē saskaņā ar 22. pantu.

96. pants

Pārdevumi sadalījumā pa galamērķiem

1. Preču pārdevumus ietver tā grupas dalībnieka pārdevumu faktorā, kurš atrodas dalībvalstī, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana personai, kas tās iegādājas. Ja šo vietu nevar identificēt, preču pārdevumus attiecina uz grupas dalībnieku, kurš atrodas dalībvalstī, kurā ir pēdējā identificējamā preču atrašanās vieta.
2. Pakalpojumu sniegšanu ietver tā grupas dalībnieka pārdevumu faktorā, kurš atrodas dalībvalstī, kurā fiziski tiek realizēti pakalpojumi.
3. Ja pārdevumu faktorā tiek iekļauti atbrīvotie ieņēmumi, procenti, dividendes, autoratlīdzības un ieņēmumi no aktīvu atsavināšanas, tos attiecina uz saņēmēju.

4. Ja nav grupas dalībnieka dalībvalstī, kurā preces tiek piegādātas vai kurā tiek sniegti pakalpojumi, vai ja preces tiek piegādātas vai pakalpojumi tiek sniegti trešā valstī, pārdevumus ietver visu grupas dalībnieku pārdevumu faktorā proporcionāli to darbaspēka un aktīvu faktoriem.
5. Ja dalībvalstī, kurā tiek piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi, ir vairāk nekā viens grupas dalībnieks, pārdevumus ietver visu šajā dalībvalstī esošu grupas dalībnieku pārdevumu faktorā proporcionāli to darbaspēka un aktīvu faktoriem.

97. pants

Noteikumi par faktoru aprēķināšanu

Komisija var pieņemt tiesību aktus, kuros nosaka detalizētus noteikumus par darbaspēka, aktīvu un pārdevumu faktoru aprēķināšanu, darbinieku un algu saraksta, aktīvu un pārdevumu attiecināšanu uz attiecīgo faktoru un aktīvu novērtēšanu. Šos īstenojošos tiesību aktus pieņem saskaņā ar 131. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

98. pants

Finanšu iestādes

1. Šādas iestādes uzskata par finanšu iestādēm:
 - (a) kredītiestādes, kam atļauts darboties Savienībā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/48/EK²⁰;
 - (b) iestādes, izņemot apdrošināšanas sabiedrības, kā definēts 99. pantā, kuras tur finanšu aktīvus, kas veido 80 % vai vairāk no to kopējiem pamatlīdzekļiem, kā novērtēts saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem.
2. Finanšu iestādes aktīvu faktors ietver 10 % no finanšu aktīvu vērtības, izņemot līdzdalības daļas un pašu akcijas. Finanšu aktīvus ietver tā grupas dalībnieka aktīvu faktorā, kura reģistros tie bija ieģrāmatoti, kad šī iestāde kļuva par grupas dalībnieku.
3. Finanšu iestādes pārdevumu faktors ietver 10 % no tās ieņēmumiem procentu, maksu, komisijas maksu un ieņēmumu no vērtspapīriem veidā, izņemot pievienotās vērtības nodokli un citus nodokļus un nodevas. 96. panta 2. punkta vajadzībām uzskata, ka nodrošināta aizdevuma gadījumā finanšu pakalpojumi tiek sniegti dalībvalstī, kurā atrodas nodrošinājums, vai, ja šādu dalībvalsti nevar identificēt, dalībvalstī, kurā ir reģistrēts nodrošinājums. Citi finanšu pakalpojumi tiek uzskatīti par sniegtiem dalībvalstī, kurā atrodas aizņēmējs vai persona, kas maksā maksas, komisijas maksas vai citus ieņēmumus. Ja nevar identificēt aizņēmēju vai personu, kas maksā maksas, komisijas maksas vai citus ieņēmumus, vai ja nevar identificēt dalībvalsti, kurā atrodas vai ir reģistrēts nodrošinājums, pārdevumus attiecina uz visiem grupas dalībniekiem proporcionāli to darbaspēka un aktīvu faktoriem.

²⁰ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

99. pants
Apdrošināšanas sabiedrības

1. Termins „apdrošināšanas sabiedrības” nozīmē uzņēmumus, kam atļauts darboties dalībvalstīs saskaņā ar Direktīvu 73/239/EEK par nedzīvības apdrošināšanu, Direktīvu 2002/83/EK par dzīvības apdrošināšanu un Direktīvu 2005/68/EK par pārapdrošināšanu.
2. Apdrošināšanas sabiedrību aktīvu faktors ietver 10 % no finanšu aktīvu vērtības, kā paredzēts 98. panta 2. punktā.
3. Apdrošināšanas sabiedrību pārdevumu faktors ietver 10 % no visām nopelnītajām prēmijām, bez pārapdrošināšanas, iedalīto ieguldījumu atdeves, kas pārvesta no netehnisko rezervju konta, citām tehniskajām rezervēm, bez pārapdrošināšanas, un ieguldījumu ieņēmumiem, maksām un komisijas maksām, izņemot pievienotās vērtības nodokli, citus nodokļus un nodevas. 96. panta 2. punkta vajadzībām uzskata, ka apdrošināšanas pakalpojumi tiek sniegti polises turētāja dalībvalstī. Citus pārdevumus attiecina uz visiem grupas dalībniekiem proporcionāli to darbaspēka un aktīvu faktoriem.

100. pants
Nafta un gāze

Neatkarīgi no 96. panta 1., 2. un 3. punkta grupas dalībnieka, kura pamatdarbība ir naftas vai gāzes izpēte vai ražošana, pārdevumus attiecina uz grupas dalībnieku dalībvalstī, kurā nafta vai gāze tiks iegūta vai saražota.

Neatkarīgi no 96. panta 4. un 5. punkta, ja naftas un gāzes izpētes vai ražošanas vietas dalībvalstī nav grupas dalībnieka vai ja izpēte vai ražošana notiek trešā valstī, kurā grupas dalībniekam, kurš veic naftas un gāzes izpēti vai ražošanu, nav pastāvīgas pārstāvniecības, pārdevumus attiecina uz šo grupas dalībnieku.

101. pants
Kuģošana, iekšzemes ūdensceļu transports un gaisa satiksme

Grupas dalībnieka, kura pamatdarbība ir kuģu vai gaisa kuģu ekspluatācija starptautiskajā satiksmē vai iekšzemes ūdensceļu transportā iesaistītu laivu ekspluatācija, ieņēmumi, izdevumi un citi atskaitāmie posteņi nav sadalāmi saskaņā ar 86. pantā minēto formulu, bet attiecināmi uz šo grupas dalībnieku. Šādu grupas dalībnieku izslēdz no sadalījuma formulas aprēķina.

102. pants
Posteņi, kas atskaitāmi attiecībā pret iedalīto daļu

Iedalīto daļu koriģē par šādiem posteņiem:

- (a) nesegtie zaudējumi, kas nodokļu maksātājam radušies pirms pievienošanās šajā direktīvā paredzētajai sistēmai, kā noteikts 64. pantā;

- (b) nesegtie zaudējumi, kas radušies grupas līmenī, kā noteikts 64. pantā saistībā ar 66. panta b) apakšpunktu un 71. pantu;
- (c) summas, kas saistītas ar pamatlīdzekļu atsavināšanu, kā noteikts 61. pantā, ieņēmumi un izdevumi, kas saistīti ar ilgtermiņa līgumiem, kā noteikts 62. pantā, un nākamo periodu izdevumi, kā noteikts 63. pantā;
- (d) apdrošināšanas sabiedrību gadījumā — fakultatīvas tehniskās rezerves, kā noteikts 30. panta c) apakšpunktā;
- (e) šīs direktīvas III pielikumā minētie nodokļi, ja atskaitījums ir paredzēts saskaņā ar valsts noteikumiem.

103. pants
Nodokļu saistības

Katra grupas dalībnieka nodokļu saistības ir valsts nodokļa likmes piemērošanas iedalītajai daļai rezultāts, kas koriģēts saskaņā ar 102. pantu un pēc tam samazināts par atskaitījumiem, kas noteikti 76. pantā.

XVII NODAĻA

ADMINISTRĒŠANA UN PROCEDŪRAS

104. pants
Paziņojums par izvēli pievienoties sistēmai

1. Atsevišķs nodokļu maksātājs izvēlas pievienoties šajā direktīvā paredzētajai sistēmai, iesniedzot paziņojumu kompetentajai iestādei dalībvalstī, kuras rezidents tas ir, vai, attiecībā uz nerezidenta nodokļu maksātāja pastāvīgu pārstāvniecību, dalībvalstī, kurā atrodas šī pārstāvniecība. Grupas gadījumā galvenais nodokļu maksātājs sniedz paziņojumu grupas vārdā galvenajai nodokļu iestādei.

Šādu paziņojumu iesniedz vismaz trīs mēnešus pirms tā taksācijas gada sākuma, kurā nodokļu maksātājs vai grupa vēlas sākt piemērot sistēmu.

2. Paziņojumam par izvēli pievienoties sistēmai jāaptver visi grupas locekļi. Taču no grupas var izslēgt kuģniecības uzņēmumus, kam piemēro speciālu nodokļu režīmu.
3. Galvenā nodokļu iestāde nekavējoties pārsūta paziņojumu par izvēli pievienoties sistēmai visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuru rezidenti ir nodokļu maksātāji vai kur reģistrēti nodokļu maksātāji. Šīs iestādes viena mēneša laikā pēc pārsūtīšanas var iesniegt galvenajai nodokļu iestādei savus viedokļus un jebkādu svarīgu informāciju par paziņojuma par izvēli pievienoties sistēmai derīgumu un aptvērumu.

105. pants
Grupas termiņš

1. Kad paziņojums par izvēli pievienoties sistēmai ir pieņemts, atsevišķais nodokļu maksātājs vai grupa, atkarībā no gadījuma, piemēro šajā direktīvā paredzēto sistēmu piecus taksācijas gadus. Pēc šā sākotnējā termiņa beigām atsevišķais nodokļu maksātājs vai grupa turpina piemērot sistēmu secīgos periodos, kas ilgst trīs taksācijas gadus, ja vien tie neiesniedz paziņojumu par sistēmas piemērošanas pārtraukšanu. Paziņojumu par pārtraukšanu var iesniegt nodokļu maksātājs savai kompetentajai iestādei vai, grupas gadījumā, galvenais nodokļu maksātājs galvenajai nodokļu iestādei trīs mēnešus pirms sākotnējā termiņa vai secīgā termiņa beigām.
2. Ja nodokļu maksātājs vai uzņēmums, kas nav nodokļu maksātājs, pievienojas grupai, tas neietekmē grupas termiņu. Ja grupa pievienojas citai grupai vai ja divas vai vairākas grupas apvienojas, palielinātā grupa turpina piemērot sistēmu, līdz beidzas vēlākais no grupas termiņiem, ja vien ārkārtas apstākļi nenosaka, ka atbilstošāk ir piemērot īsāku periodu.
3. Ja nodokļu maksātājs izstājas no grupas vai grupa beidz pastāvēt, nodokļu maksātājs vai nodokļu maksātāji turpina piemērot sistēmu līdz grupas kārtējā atlikušā termiņa beigām.

106. pants
Informācija paziņojumā par izvēli pievienoties sistēmai

Paziņojumā par izvēli pievienoties sistēmai ietver šādu informāciju:

- (a) nodokļu maksātāja vai grupas dalībnieku identifikācija;
- (b) attiecībā uz grupu, pierādījumi, ka ir izpildīti 54. un 55. pantā noteiktie kritēriji;
- (c) jebkādu 78. pantā minētu saistītu uzņēmumu identifikācija;
- (d) nodokļu maksātāju juridiskā forma, juridiskā adrese un faktiskās vadības vieta;
- (e) piemērojamais taksācijas gads.

Komisija var pieņemt tiesību aktu, nosakot standarta formu paziņojumam par izvēli pievienoties sistēmai. Īstenojošo tiesību aktu pieņem atbilstoši 131. panta 2. punktā minētajai pārbaudes procedūrai.

107. pants
Paziņojuma par izvēli pievienoties sistēmai pārbaude

1. Kompetentā iestāde, kam ir pienācīgi iesniegts paziņojums par izvēli pievienoties sistēmai, pārbauda, vai, pamatojoties uz paziņojumā ietvertu informāciju, grupa atbilst šīs direktīvas prasībām. Ja vien paziņojums netiek noraidīts trīs mēnešu laikā pēc tā saņemšanas, tas tiek uzskatīts par pieņemtu.
2. Ja nodokļu maksātājs ir pilnībā atklājis visu svarīgo informāciju saskaņā ar 106. pantu, jebkāds secīgs konstatējums, ka norādītais grupas dalībnieku saraksts ir

nepareizs, nepadara paziņojumu par izvēli pievienoties sistēmai par spēkā neesošu. Paziņojums jākorrigē, un jāveic visi citi nepieciešami pasākumi no tā taksācijas gada sākuma, kurā veikts konstatējums. Ja informācija sniegta nepilnīgi, galvenā nodokļu iestāde, saskaņojot ar citām iesaistītajām kompetentajām iestādēm, var noteikt, ka sākotnējais paziņojums par izvēli pievienoties sistēmai nav spēkā.

108. pants
Taksācijas gads

1. Visiem grupas dalībniekiem ir vienāds taksācijas gads.
2. Gadā, kurā nodokļu maksātājs pievienojas esošai grupai, tas saskaņo savu taksācijas gadu ar grupas taksācijas gadu. Nodokļu maksātājam iedalīto daļu par šo taksācijas gadu aprēķina proporcionāli, ņemot vērā kalendāro mēnešu skaitu, kuros uzņēmums ietilpa grupā.
3. Nodokļu maksātājam iedalīto daļu par gadu, kurā tas izstājas no grupas, aprēķina proporcionāli, ņemot vērā to kalendāro mēnešu skaitu, kuros uzņēmums ietilpa grupā.
4. Ja atsevišķais nodokļu maksātājs pievienojas grupai, uzskata, ka tā taksācijas gads beidzies dienā pirms pievienošanās grupai.

109. pants
Nodokļu deklarācijas iesniegšana

1. Atsevišķais nodokļu maksātājs iesniedz savu nodokļu deklarāciju kompetentajai iestādei.

Grupas gadījumā galvenais nodokļu maksātājs iesniedz grupas konsolidēto nodokļu deklarāciju galvenajai nodokļu iestādei.
2. Deklarāciju traktē kā katra grupas dalībnieka nodokļu saistību aprēķinu. Ja kādas dalībvalsts likumi paredz, ka nodokļu deklarācijai ir nodokļu aprēķina juridiskais statuss un tā traktējama kā instruments, kas ļauj piedzīt nodokļu parādu, konsolidētajai nodokļu deklarācijai ir tāds pats efekts attiecībā pret grupas dalībnieku, kam ir nodokļu saistības šajā dalībvalstī.
3. Ja konsolidētajai nodokļu deklarācijai nav nodokļu aprēķina juridiskā statusa nodokļu parādu piedziņas nolūkā, dalībvalsts kompetentā iestāde attiecībā pret grupas dalībnieku, kas ir tās rezidents vai atrodas šajā dalībvalstī, var izdot valsts tiesību instrumentu, kas ļauj īstenot piedziņu dalībvalstī. Šajā instrumentā ietver konsolidētās nodokļu deklarācijas datus par grupas dalībnieku. Pārsūdzēšanu saistībā ar instrumentu atļauj, tikai pamatojoties uz formu, nevis uz pamatā esošo aprēķinu. Šo procedūru reglamentē attiecīgās dalībvalsts tiesību akti.
4. Ja uzskata, ka pastāvīgā pārstāvniecība pastāv saskaņā ar 61. panta trešo daļu, galvenais nodokļu maksātājs ir atbildīgs par visiem šādas pastāvīgās pārstāvniecības procesuālajiem pienākumiem saistībā ar aplikšanu ar nodokļiem.

5. Atsevišķā nodokļu maksātāja nodokļu deklarāciju iesniedz periodā, ko nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kuras rezidents ir nodokļu maksātājs vai kurā ir tā pastāvīgā pārstāvniecība. Konsolidēto nodokļu deklarāciju iesniedz deviņu mēnešu laikā pēc taksācijas gada beigām.

110. pants
Nodokļu deklarācijas saturs

1. Atsevišķā nodokļu maksātāja nodokļu deklarācijā ietver šādu informāciju:
- (a) nodokļu maksātāja identifikācija;
 - (b) taksācijas gads, uz kuru attiecas nodokļu deklarācija;
 - (c) nodokļa bāzes aprēķins;
 - (d) jebkādu 78. pantā minētu saistītu uzņēmumu identifikācija.
2. Konsolidētajā nodokļu deklarācijā ietver šādu informāciju:
- (a) galvenā nodokļu maksātāja identifikācija;
 - (b) visu grupas dalībnieku identifikācija;
 - (c) jebkādu 78. pantā minētu saistītu uzņēmumu identifikācija;
 - (d) taksācijas gads, uz kuru attiecas nodokļu deklarācija;
 - (e) katra grupas dalībnieka nodokļa bāzes aprēķins;
 - (f) konsolidētās nodokļa bāzes aprēķins;
 - (g) katra grupas dalībnieka iedalītās daļas aprēķins;
 - (h) katra grupas dalībnieka nodokļu saistību aprēķins.

111. pants
Paziņojums par kļūdām nodokļu deklarācijā

Galvenais nodokļu maksātājs informē galveno nodokļu iestādi par kļūdām konsolidētajā nodokļu deklarācijā. Attiecīgā gadījumā galvenā nodokļu iestāde izsniedz grozītu nodokļu aprēķinu saskaņā ar 114. panta 3. punktu.

112. pants
Nodokļu deklarācijas neiesniegšana

Ja galvenais nodokļu maksātājs neiesniedz konsolidēto nodokļu deklarāciju, galvenā nodokļu iestāde trīs mēnešu laikā izsniedz nodokļu aprēķinu, kura pamatā ir aplēse, ņemot vērā tādu informāciju, kāda ir pieejama. Galvenais nodokļu maksātājs var pārsūdzēt šādu novērtējumu.

113. pants

Noteikumi par elektronisko iesniegšanu, nodokļu deklarācijām un pavaddokumentāciju

Komisija var pieņemt tiesību aktus, kuros nosaka noteikumus par elektronisko iesniegšanu, nodokļu deklarācijas formu, konsolidētās nodokļu deklarācijas formu un par nepieciešamo pavaddokumentāciju. Šos īstenojošos tiesību aktus pieņem saskaņā ar 131. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

114. pants

Grozīti nodokļu aprēķini

1. Auditus un nodokļu aprēķinus saistībā ar atsevišķu nodokļu maksātāju reglamentē tās dalībvalsts tiesību akti, kuras rezidents tas ir vai kurā tam ir pastāvīga pārstāvniecība.
2. Galvenā nodokļu iestāde pārlicinās, ka konsolidētā nodokļu deklarācija atbilst 110. panta 2. punktam.
3. Galvenā nodokļu iestāde var izdot grozītu nodokļu aprēķinu ne vēlāk kā trīs gadus pēc konsolidētās nodokļu deklarācijas iesniegšanas beigu datuma vai, ja nodokļu deklarācija nav iesniegta pirms šā datuma, ne vēlāk kā trīs gadus pēc nodokļu aprēķina izdošanas saskaņā ar 112. pantu.

Grozītu nodokļu aprēķinu nevar izsniegt vairāk kā vienu reizi 12 mēnešu periodā.

4. Šā panta 3. punktu nepiemēro, ja grozītais nodokļu aprēķins izsniegts saskaņā ar galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesu nolēmumu atbilstoši 123. pantam vai kā savstarpējas vienošanās vai arbitrāžas procedūras ar trešo valsti rezultāts. Šādi grozīti nodokļu aprēķini izsniedzami 12 mēnešu laikā pēc galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesu nolēmuma vai procedūras pabeigšanas.
5. Neatkarīgi no 3. punkta grozītu nodokļu aprēķinu var izsniegt sešu gadu laikā pēc konsolidētās nodokļu deklarācijas iesniegšanas beigu datuma, ja to pamato tīša vai rupji nolaidīga nepareizas informācijas sniegšana no nodokļu maksātāja puses, vai 12 gadu laikā pēc šā datuma, ja par nepareizās informācijas sniegšanu notiek kriminālprocess. Šāds grozīts nodokļu aprēķins izsniedzams 12 mēnešu laikā pēc nepareizās informācijas sniegšanas atklāšanas, ja vien garāku periodu objektīvi neattaisno nepieciešamība ievākt papildu informāciju vai veikt papildu izmeklēšanu. Jebkāds šāds grozīts nodokļu aprēķins attiecas tikai uz nepareizi norādīto informāciju.
6. Pirms grozīta nodokļu aprēķina izsniegšanas galvenā nodokļu iestāde konsultējas ar kompetentajām iestādēm dalībvalstīs, kuru rezidents ir grupas dalībnieks vai kur reģistrēts grupas dalībnieks. Šīs iestādes var izteikt savu viedokli viena mēneša laikā pēc konsultēšanās.

Dalībvalsts, kuras rezidents ir grupas dalībnieks vai kur reģistrēts grupas dalībnieks, kompetentā iestāde var pieprasīt, lai galvenā nodokļu iestāde izsniegtu grozītu nodokļu aprēķinu. Ja šāds nodokļu aprēķins netiek izsniegts trīs mēnešu laikā, tas uzskatāms par atteikšanos izsniegt šādu aprēķinu.

7. Grozītu nodokļu aprēķinu neizsniedz, lai koriģētu konsolidēto nodokļa bāzi, ja atšķirība starp deklarēto bāzi un koriģēto bāzi nepārsniedz zemāko no šādiem lielumiem: EUR 5000 vai 1 % no konsolidētās nodokļa bāzes.

Grozītu nodokļu aprēķinu neizsniedz, lai koriģētu iedalīto daļu aprēķinu, ja grupas dalībnieku, kas ir rezidenti vai reģistrēti dalībvalstī, iedalīto daļu kopsomma tiktu koriģēta par mazāk nekā 0,5 %.

*115. pants
Centrālā datu bāze*

Galvenā nodokļu maksātāja iesniegtās konsolidētās nodokļu deklarācijas un pavaddokumentācija glabājas centrālā datu bāzē, kurai var piekļūt visas kompetentās iestādes. Centrālo datu bāzi regulāri aktualizē ar visu turpmāko informāciju un dokumentiem un visiem galvenās nodokļu iestādes izdotajiem nolēmumiem un paziņojumiem.

*116. pants
Galvenā nodokļu maksātāja iecelšana*

Galveno nodokļu maksātāju, kas iecelts atbilstoši 4. panta 6. punktam, pēc tam nevar mainīt. Taču, ja galvenais nodokļu maksātājs vairs neatbilst 4. panta 6. punkta kritērijiem, grupa ieceļ jaunu galveno nodokļu maksātāju.

Ārkārtas apstākļos kompetentās nodokļu iestādes dalībvalstīs, kuru rezidenti ir grupas dalībnieki vai kurās tiem ir pastāvīga pārstāvniecība, var sešu mēnešu laikā pēc paziņojuma par izvēli pievienoties sistēmai vai sešu mēnešu laikā pēc reorganizācijas, kurā iesaistīts galvenais nodokļu maksātājs, kopīgi nolemt, ka galvenais nodokļu maksātājs ir cits nodokļu maksātājs, kas nav grupas ieceltais nodokļu maksātājs.

*117. pants
Dokumentācija*

Atsevišķais nodokļu maksātājs un, grupas gadījumā, katrs grupas dalībnieks kāro pietiekami detalizētus reģistrus un pavaddokumentāciju, lai nodrošinātu šīs direktīvas pienācīgu īstenošanu un ļautu veikt auditus.

*118. pants
Informācijas sniegšana kompetentajām iestādēm*

Pēc dalībvalsts, kurā nodokļu maksātājs ir rezidents vai kurā tam ir pastāvīga pārstāvniecība, kompetentās iestādes pieprasījuma nodokļu maksātājs sniedz visu informāciju, kas svarīga tā nodokļu saistību noteikšanai. Pēc galvenās nodokļu iestādes pieprasījuma galvenais nodokļu maksātājs sniedz visu informāciju, kas svarīga konsolidētās nodokļa bāzes vai jebkura grupas dalībnieka nodokļu saistību noteikšanai.

119. pants
Lūgums pēc kompetentās iestādes viedokļa

1. Nodokļu maksātājs var lūgt kompetentajai iestādei dalībvalstī, kurā tas ir rezidents vai kurā tam ir pastāvīga pārstāvniecība, viedokli par šīs direktīvas attiecināšanu uz konkrētu darījumu vai darījumu virkni, ko plānots veikt. Nodokļu maksātājs var lūgt arī viedokli par paredzamo grupas sastāvu. Kompetentā iestāde veic visus iespējamus pasākumus, lai samērīgā laikā atbildētu uz šo lūgumu.

Ja ir sniegta visa svarīgā informācija par plānoto darījumu vai darījumu virkni, kompetentās iestādes izdots viedoklis ir tai saistošs, ja vien galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesas pēc tam nenolemj citādi saskaņā ar 123. pantu. Ja nodokļu maksātājs nepiekrīt viedoklim, tas var rīkoties atbilstoši savai interpretācijai, bet viņam šis fakts jānorāda savā nodokļu deklarācijā vai konsolidētajā nodokļu deklarācijā.

2. Ja divi vai vairāki dažādās dalībvalstīs esoši grupas dalībnieki ir tieši iesaistīti konkrētā darījumā vai darījumu virknē vai ja pieprasījums attiecas uz paredzamo grupas sastāvu, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes vienojas par kopēju viedokli.

120. pants
Saziņa starp kompetentajām iestādēm

1. Saskaņā ar šo direktīvu paziņoto informāciju iespēju robežās sniedz ar elektroniskiem līdzekļiem, izmantojot kopējo saziņas tīklu/kopējo sistēmas saskarni (KST/KSS).
2. Ja kompetentā iestāde saņem lūgumu par sadarbību vai informācijas apmaiņu attiecībā uz grupas dalībnieku saskaņā ar Direktīvu 2011/16/ES, tā atbild ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā pēc lūguma saņemšanas dienas.

121. pants
Noslēpuma neizpaušanas klauzula

1. Visu informāciju, kas darīta zināma dalībvalstij saskaņā ar šo direktīvu, patur noslēpumā šajā dalībvalstī tādā pašā veidā kā informāciju, kas saņemta saskaņā ar tās tiesību aktiem. Jebkurā gadījumā šāda informācija:
 - (a) var tikt darīta pieejama tikai personām, kas ir tieši iesaistītas nodokļa aprēķinā vai šī aprēķina administratīvajā kontrolē;
 - (b) to var papildus darīt zināmu tikai saistībā ar tiesas procesu vai administratīvo procesu, kas ietver sankcijas, kuras piemērotas ar mērķi veikt vai pārskatīt nodokļu aprēķinu vai saistībā ar to, un tikai personām, kuras tieši iesaistītas šādā procesā. Taču šādu informāciju var atklāt publiskā izskatīšanā vai spriedumā, ja pret to neiebilst informāciju sniegusī dalībvalsts kompetentā iestāde;

- (c) to nekādā gadījumā nedrīkst izmantot citiem nolūkiem, kas nav aplikšana ar nodokli vai nav saistīti ar tiesas procesu vai administratīvo procesu, kas ietver sankcijas, kuras piemērotas ar mērķi veikt vai pārskatīt nodokļu aprēķinu vai saistībā ar to.

Turklāt dalībvalstis var noteikt, ka pirmajā daļā minēto informāciju izmanto, lai aprēķinātu citus maksājumus, nodevas un nodokļus, uz ko attiecas Padomes Direktīvas 2008/55/EK²¹ 2. pants.

2. Neatkarīgi no 1. punkta informāciju sniedzošā dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut izmantot šo informāciju citiem nolūkiem pieprasītājā valstī, ja saskaņā ar informējošās valsts tiesību aktiem šo informāciju līdzīgos apstākļos varētu izmantot līdzīgiem nolūkiem informējošajā valstī.

122. pants Auditi

1. Galvenā nodokļu iestāde var sākt un koordinēt grupas dalībnieku auditus. Auditus var sākt arī pēc kompetentas iestādes pieprasījuma.

Galvenā nodokļu iestāde un citas iesaistītās kompetentās iestādes kopīgi nosaka audita apjomu un saturu un auditējamās grupas dalībniekus.

2. Auditus veic saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tas tiek veikts, ņemot vērā tādas korekcijas, kādas ir nepieciešamas, lai nodrošinātu šīs direktīvas pienācīgu īstenošanu.
3. Galvenā nodokļu iestāde apkopo visu auditu rezultātus.

123. pants Domstarpības starp dalībvalstīm

1. Ja dalībvalsts, kuras rezidents ir vai kurā reģistrēts kāds grupas dalībnieks, kompetentā iestāde nepiekrīt galvenās nodokļu iestādes lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar 107. pantu vai 114. panta 3. vai 5. punktu, vai 6. punkta otro daļu, tā var apstrīdēt šo lēmumu galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesā trīs mēnešu laikā.
2. Kompetentajai iestādei ir vismaz tādas pašas procesuālās tiesības, kādas saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem ir nodokļu maksātājam procesos pret galvenās nodokļu iestādes lēmumu.

124. pants Pārsūdzēšana

1. Galvenais nodokļu maksātājs var pārsūdzēt šādus aktus:
- (a) lēmumu noraidīt paziņojumu par izvēli pievienoties sistēmai;

²¹ OV L 150, 10.6.2008., 28. lpp.

- (b) paziņojumu, kas pieprasa iesniegt dokumentus vai sniegt informāciju;
- (c) grozītu nodokļu aprēķinu;
- (d) nodokļu aprēķinu konsolidētās nodokļu deklarācijas neiesniegšanas gadījumā.

Pārsūdzību iesniedz 60 dienu laikā pēc pārsūdzamā akta saņemšanas.

- 2. Pārsūdzēšanai nav atliekošas ietekmes uz nodokļu maksātāja nodokļu saistībām.
- 3. Neatkarīgi no 114. panta 3. punkta var izdot grozītu nodokļu aprēķinu, lai īstenotu pārsūdzēšanas rezultātu.

125. pants

Administratīva pārsūdzēšana

- 1. Pārsūdzības par grozītiem nodokļu aprēķiniem vai aprēķiniem, kas veikti saskaņā ar 112. pantu, izskata administratīva iestāde, kas ir kompetenta izskatīt pārsūdzības pirmajā instancē saskaņā ar galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesību aktiem. Ja šādā dalībvalstī nav šādas kompetentas administratīvas iestādes, galvenais nodokļu maksātājs var iesniegt pārsūdzību tieši tiesai.
- 2. Iesniedzot iesniegumus administratīvajai iestādei, galvenā nodokļu iestāde darbojas, cieši konsultējoties ar citām kompetentajām iestādēm.
- 3. Attiecīgā gadījumā administratīvā iestāde var pieprasīt, lai galvenais nodokļu maksātājs un galvenā nodokļu iestāde iesniegtu pierādījumus par grupas dalībnieku un citu saistīto uzņēmumu fiskālajām lietām un par citu iesaistīto dalībvalstu tiesību aktiem un praksi. Citu iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes sniedz visu nepieciešamo palīdzību galvenajai nodokļu iestādei.
- 4. Ja administratīvā iestāde maina galvenās nodokļu iestādes lēmumu, mainītais lēmums aizstāj galvenās nodokļu iestādes lēmumu un to traktē kā galvenās nodokļu iestādes lēmumu.
- 5. Administratīvā iestāde izskata pārsūdzību sešu mēnešu laikā. Ja šajā periodā galvenais nodokļu maksātājs nav saņēmis lēmumu, uzskatāms, ka galvenās nodokļu iestādes lēmums ir apstiprināts.
- 6. Ja lēmums ir apstiprināts vai mainīts, galvenajam nodokļu maksātājam ir tiesības to pārsūdzēt tieši galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesās 60 dienu laikā pēc administratīvās apelācijas iestādes lēmuma saņemšanas.
- 7. Ja lēmums tiek atcelts, administratīvā iestāde pārsūta šo lietu galvenajai nodokļu iestādei, kas pieņem jaunu lēmumu 60 dienu laikā pēc dienas, kad tai paziņots administratīvās iestādes lēmums. Galvenais nodokļu maksātājs var pārsūdzēt jebkādu šādu jaunu lēmumu saskaņā ar 1. punktu vai tieši galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesās 60 dienu laikā pēc lēmuma saņemšanas. Ja galvenā nodokļu iestāde nepieņem jaunu lēmumu 60 dienu laikā, galvenais nodokļu maksātājs var pārsūdzēt galvenās nodokļu iestādes sākotnējo lēmumu galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesās.

126. pants
Pārsūdzība tiesā

1. Galvenās nodokļu iestādes lēmuma pārsūdzību tiesā reglamentē galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesību akti, ievērojot 3. punktu.
2. Iesniedzot iesniegumus tiesām, galvenā nodokļu iestāde darbojas, cieši konsultējoties ar citām kompetentajām iestādēm.
3. Attiecīgā gadījumā valsts tiesa var pieprasīt, lai galvenais nodokļu maksātājs un galvenā nodokļu iestāde iesniegtu pierādījumus par grupas dalībnieku un citu saistīto uzņēmumu fiskālajām lietām un par citu iesaistīto dalībvalstu tiesību aktiem un praksi. Citu iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes sniedz visu nepieciešamo palīdzību galvenajai nodokļu iestādei.

XVIII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

127. pants
Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētus aktus, kas minētas 2., 14., 34. un 42. pantā, Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku.
2. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to informē Padomi.
3. Pilnvaras pieņemt deleģētus aktus Komisijai ir piešķirtas, ievērojot 128., 129. un 130. pantā noteiktos nosacījumus.

128. pants
Deleģēšanas atsaukšana

1. Padome jebkurā laikā var atsaukt 2., 14., 34. un 42. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.
2. Lēmums par atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Tas stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā datumā, kas norādīts minētajā lēmumā. Tas neietekmē jau spēkā esošu deleģēto aktu derīgumu. To publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

129. pants
Iebildums pret deleģētiem aktiem

1. Padome var iebilst pret deleģētu aktu trīs mēnešu laikā pēc paziņojuma datuma.
2. Ja pēc šī perioda beigām Padome nav iebildusi pret deleģēto aktu, to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas stājas spēkā tajā norādītajā datumā.

Deleģēto aktu var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un tas var stāties spēkā pirms minētā perioda beigām, ja Padome ir informējusi Komisiju par savu nodomu necelt iebildumus.

3. Ja Padome iebilst pret deleģētu aktu, tas nestājas spēkā. Padome norāda iemeslus, kāpēc tā iebilst pret deleģēto aktu.

130. pants
Eiropas Parlamenta informēšana

Eiropas Parlamentu informē par Komisijas pieņemtajiem deleģētajiem aktiem, jebkādiem iebildumiem, kas izteikti par šiem aktiem, vai par pilnvaru deleģējuma atsaukšanu no Padomes puses.

131. pants
Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja. Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011²² izpratnē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

132. pants
Apspriešanās par 87. pantu

Komiteja, kas izveidota ar 131. pantu, var arī apspriest 87. panta piemērošanu konkrētā gadījumā.

133. pants
Pārskatīšana

Komisija piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā pārskata tās piemērošanu un ziņo Padomei par šīs direktīvas darbību. Ziņojumā it sevišķi ietver ietekmes analīzi saistībā ar šīs direktīvas XVI nodaļā izveidoto mehānismu nodokļa bāzu sadalīšanai starp dalībvalstīm.

134. pants
Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz [datums] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Tās piemēro minētos noteikumus no [...].

²² OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*135. pants
Stāšanās spēkā*

Šī direktīva stājas spēkā [...] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*136. pants
Adresāti*

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

PIELIKUMI

I PIELIKUMS

- (a) Eiropas uzņēmēj sabiedrība jeb *Societas Europaea (SE)*, kā noteikts Padomes 2001. gada 8. oktobra Regulā (EK) Nr. 2157/2001 par Eiropas uzņēmēj sabiedrības (*SE*) statūtiem²³ un Padomes 2001. gada 8. oktobra Direktīvā 2001/86/EK, ar ko papildina Eiropas uzņēmēj sabiedrības statūtus darbinieku iesaistīšanas jomā²⁴;
- (b) Eiropas kooperatīvā sabiedrība (*SCE*), kā noteikts Padomes 2003. gada 22. jūlija Regulā (EK) Nr. 1435/2003 par Eiropas kooperatīvās sabiedrības (*SCE*) statūtiem²⁵ un Padomes 2003. gada 22. jūlija Direktīvā 2003/72/EK, ar ko papildina Eiropas kooperatīvās sabiedrības statūtus darbinieku iesaistīšanas jomā²⁶;
- (c) uzņēmumi, ko Beļģijas tiesību aktos dēvē par “société anonyme”/“naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions”/“commanditaire vennootschap op aandelen”, “société privée à responsabilité limitée”/“besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid” “société coopérative à responsabilité limitée”/“coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, “société coopérative à responsabilité illimitée”/“coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, “société en nom collectif”/“vennootschap onder firma”, “société en commandite simple”/“gewone commanditaire vennootschap”, publiski uzņēmumi, kas pieņēmuši vienu no iepriekš minētajām juridiskajām formām, un citi uzņēmumi, kas izveidoti saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem un kam piemēro Beļģijas uzņēmumu ienākuma nodokli;
- (d) uzņēmumi, ko Bulgārijas tiesību aktos dēvē par “събирателното дружество”, “командитното дружество”, “дружеството с ограничена отговорност”, “акционерното дружество”, “командитното дружество с акции”, “кооперации”, “кооперативни съюзи”, “държавни предприятия” un kas izveidoti saskaņā ar Bulgārijas tiesību aktiem un veic komercdarbību;
- (e) uzņēmumi, ko Čehijas tiesību aktos dēvē par “akciová společnost”, “společnost s ručením omezeným”, “veřejná obchodní společnost”, “komanditní společnost”, “družstvo”;
- (f) uzņēmumi, ko Dānijas tiesību aktos dēvē par “aktieselskab” un “anpartsselskab”. Citi uzņēmumi, kas tiek aplikti ar nodokli saskaņā ar Uzņēmumu ienākuma nodokļa likumu, ciktāl to ar nodokli aplikamais ienākums tiek aprēķināts un aplikts ar nodokli atbilstoši vispārējiem nodokļu tiesību aktiem, kas piemērojami “aktieselskaber”;
- (g) uzņēmumi, ko Vācijas tiesību aktos dēvē par “Aktiengesellschaft”, “Kommanditgesellschaft auf Aktien”, “Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Erwerbs- und

²³ OV L 294, 10.11.2001., 1. lpp.

²⁴ OV L 294, 10.11.2001., 22. lpp.

²⁵ OV L 207, 18.8.2003., 1. lpp.

²⁶ OV L 207, 18.8.2003., 25. lpp.

Wirtschaftsgenossenschaft”, “Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts”, un citi uzņēmumi, kas izveidoti saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem un kam piemēro Vācijas uzņēmumu ienākuma nodokli;

- (h) uzņēmumi, ko Igaunijas tiesību aktos dēvē “täisühing”, “usaldusühing”, “osaühing”, “aktsiaselts”, “tulundusühistu”;
- (i) uzņēmumi, ko Grieķijas tiesību aktos dēvē par “ανώνυμη εταιρεία”, “εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (E.P.E.)”;
- (j) uzņēmumi, ko Spānijas tiesību aktos dēvē par “sociedad anónima”, “sociedad comanditaria por acciones”, “sociedad de responsabilidad limitada”, un tās publisko tiesību institūcijas, kas darbojas privāttiesību ietvaros;
- (k) uzņēmumi, ko Francijas tiesību aktos dēvē par “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “société à responsabilité limitée”, “sociétés par actions simplifiées”, “sociétés d’assurances mutuelles”, “caisses d’épargne et de prévoyance”, “sociétés civiles”, kas tiek automātiski aplikti ar uzņēmumu ienākuma nodokli, “coopératives”, “unions de coopératives”, industriālie un komerciālie publiskie nodibinājumi un uzņēmumi un citi uzņēmumi, kas izveidoti saskaņā ar Francijas tiesību aktiem un kam piemēro Francijas uzņēmumu ienākuma nodokli;
- (l) uzņēmumi, kas reģistrēti vai pastāv saskaņā ar Īrijas tiesību aktiem, institūcijas, kas reģistrētas saskaņā ar Industriālo un sociālās nodrošināšanas sabiedrību aktu, būvniecības uzņēmumi, kas reģistrēti saskaņā ar Būvniecības sabiedrību aktiem, un trasta krājbankas 1989. gada Trasta krājbanku akta izpratnē;
- (m) uzņēmumi, ko Itālijas tiesību aktos dēvē par companies “società per azioni”, “società in accomandita per azioni”, “società a responsabilità limitata”, “società cooperative”, “società di mutua assicurazione”, un privātie un publiskie uzņēmumi, kuru darbība pilnībā vai galvenokārt ir komerciāla;
- (n) saskaņā ar Kipras tiesību aktiem “εταιρείες”, kā definēts Ienākuma nodokļa tiesību aktos;
- (o) uzņēmumi, ko Latvijas tiesību aktos dēvē par “akciju sabiedrība”, “sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;
- (p) uzņēmumi, kas reģistrēti saskaņā ar Lietuvas tiesību aktiem;
- (q) uzņēmumi, ko Luksemburgas tiesību aktos dēvē par “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “société à responsabilité limitée”, “société coopérative”, “société coopérative organisée comme une société anonyme”, “association d’assurances mutuelles”, “association d’épargne-pension”, “entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public”, un citi uzņēmumi, kas izveidoti saskaņā ar Luksemburgas tiesību aktiem un kam piemēro Luksemburgas uzņēmumu ienākuma nodokli;
- (r) uzņēmumi, ko Ungārijas tiesību aktos dēvē par “közkereseti társaság”, “betéti társaság”, “közös vállalat”, “korlátolt felelősségű társaság”, “részvénytársaság”, “egyesülés”, “közhasznú társaság”, “szövetkezet”;

- (s) uzņēmumi, ko Maltas tiesību aktos dēvē par “Kumpaniji ta’ Responsabilita Limitata”, “Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet”;
- (t) uzņēmumi, ko Nīderlandes tiesību aktos dēvē par “naamloze vennootschap”, “besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, “Open commanditaire vennootschap”, “Coöperatie”, “onderlinge waarborgmaatschappij”, “Fonds voor gemene rekening”, “vereniging op coöperatieve grondslag” un “vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt”, un citi uzņēmumi, kas izveidoti saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem un kam piemēro Nīderlandes uzņēmumu ienākuma nodokli;
- (u) uzņēmumi, ko Austrijas tiesību aktos dēvē par “Aktiengesellschaft”, “Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, “Versicherungsvereine auf Gegenseitigkeit”, “Erwerbs und Wirtschaftsgenossenschaften”, “Betriebe gewerblicher Art von Körperschaften des öffentlichen Rechts”, “Sparkassen”, un citi uzņēmumi, kas izveidoti saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem un kam piemēro Austrijas uzņēmumu ienākuma nodokli;
- (v) uzņēmumi, ko Polijas tiesību aktos dēvē par “spółka akcyjna”, “spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”, “spółdzielnia”, “przedsiębiorstwo państwowe”;
- (w) komercsabiedrības vai civiltiesiskās sabiedrības, kam ir komercforma, kooperatīvi un publiski uzņēmumi, kas reģistrēti saskaņā ar Portugāles tiesību aktiem;
- (x) uzņēmumi, ko Rumānijas tiesību aktos dēvē par “societăți pe acțiuni”, “societăți în comandită pe acțiuni”, “societăți cu răspundere limitată”;
- (y) uzņēmumi, ko Slovēnijas tiesību aktos dēvē par “delniška družba”, “komanditna delniška družba”, “komanditna družba”, “družba z omejeno odgovornostjo”, “družba z neomejeno odgovornostjo”;
- (z) uzņēmumi, ko Slovākijas tiesību aktos dēvē par “akciová spoločnosť”, “spoločnosť s ručením obmedzeným”, “komanditná spoločnosť”, “verejná obchodná spoločnosť”, “družstvo”;
- (aa) uzņēmumi, ko Somijas tiesību aktos dēvē par “osakeyhtiö”/“aktiebolag”, “osuuskunta”/“andelslag”, “säästöpankki”/“sparbank” un “vakuutusyhtiö”/“försäkringsbolag”;
- (bb) uzņēmumi, ko Zviedrijas tiesību aktos dēvē par “aktiebolag”, “försäkringsaktiebolag”, “ekonomiska föreningar”, “sparbanker”, “ömsesidiga försäkringsbolag”;
- (cc) uzņēmumi, kas reģistrēti saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem.

II PIELIKUMS

Belgien/Belgique

impôt des sociétés/vennootschapsbelasting

България

корпоративен данък

Česká republika

Daň z příjmů právnických osob

Danmark

selskabsskat

Deutschland

Körperschaftsteuer

Eesti

Tulumaks

Éire/Ireland

Corporation Tax

Ελλάδα

Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα

España

Impuesto sobre sociedades

France

Impôt sur les sociétés

Italia

Imposta sul reddito delle società

Cyprus/Kibris

Φόρος Εισοδήματος

Latvija

uzņēmumu ienākuma nodoklis

Lietuva

pelno mokestis

Luxembourg

impôt sur le revenu des collectivités

Magyarország

Társasági adó

Malta

Taxxa fuq l-income

Nederland

vennootschapsbelasting

Österreich

Körperschaftsteuer

Polska

Podatek dochodowy od osób prawnych

Portugal

imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas

România

impozit pe profit

Slovenija

Davek od dobička pravnih oseb

Slovensko

Daň z príjmov právnických osôb

Suomi/Finland

yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund

Sverige

statlig inkomstskatt

United Kingdom

Corporation Tax

III PIELIKUMS

Neatskaitāmu nodokļu saraksts saskaņā ar 14. pantu

Belgien/Belgique

Droits d'enregistrement – Registratierechten

България

Nav

Česká republika

Nav

Danmark

Registreringsafgift af motorkøretøjer

Kommunal grundskyld

Kulbrinteskatt

Deutschland

Grunderwerbsteuer

Grundsteuer B

Gewerbsteuerumlage

Versicherungsteuer

Eesti

Nav

Éire/Ireland

Stamp Duties

Vehicle Registration Tax

Residential Property Tax

Ελλάδα

Φόρος Μεταβίβασης Ακινήτων

España

Impuesto sobre Bienes Inmuebles (IBI)/Recargo sobre el IBI

Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados

France

Foncier bati

Taxe professionnelle

Taxe sur les salaires

Taxe d'habitation

Italia

Imposta comunale sugli immobili (ICI) – Fabbricati

Imposta regionale sulle attività produttive (IRAP) – (darba devēja daļa)

Κύπρος/Kibris

Taxes on Holding Gains

Latvija

Nav

Lietuva

Nav

Luxembourg

Taxe d'abonnement sur les titres de société

Impôt commercial communal

Magyarország

Különadó

Helyi iparüzésiadó

Malta

Taxes on Holding Gains

Nederland

Overdrachtsbelasting

Overige productgebonden belastingen neg - (enerģijas daļa)

Österreich

Kommunalsteuer

Polska

Podatek od nieruchomości

Portugal

Nav

România

Nav

Slovenija

Davek na izplačane plače

Slovensko

Nav

Suomi/Finland

Nav

Sverige

Fastighetsskatt

Allmän löneavgift

Särskild löneskatt

United Kingdom

National Non-Domestic Rates from Businesses

Capital Levies

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

- 1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums
- 1.2. Attiecīgās politikas jomas *ABM/ABB* struktūrā
- 1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība
- 1.4. Mērķi
- 1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums
- 1.6. Ilgums un finansiālā ietekme
- 1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

- 2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi
- 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma
- 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu apkarošanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas
- 3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem
 - 3.2.1. *Paredzamās ietekmes uz izdevumiem kopsavilkums*
 - 3.2.2. *Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām*
 - 3.2.3. *Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām*
 - 3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*
 - 3.2.5. *Trešo personu dalība finansējumā*
- 3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Tiesību akta priekšlikums par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB)

1.2. Attiecīgās politikas jomas *ABM/ABB* struktūrā²⁷

Nodokļu politika (ABB05)

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību**²⁸

Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

1.4. Mērķi

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

KKUINB palīdzēs atkal aktivizēt vienoto tirgu un stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvu par rūpniecības politiku un veicinās Savienības rūpniecības politikas plašo mērķu sasniegšanu, kas noteikti stratēģijā „Eiropa 2020”.

KKUINB ir nodokļu politikas pasākums, kas vērsts uz nodokļu noteikumu vienkāršošanu, atbilstības ievērošanas izmaksu samazināšanu un nodokļu šķēršļu novēršanu uzņēmumiem, kas veic pārrobežu darbību.

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās *ABM/ABB* darbības

Konkrētais mērķis Nr.

2. mērķis. Samazināt administratīvās izmaksas un novērst nodokļu šķēršļus iekšējā tirgū

Attiecīgās *ABM/ABB* darbības

Nodokļu politika (ABB05)

²⁷

ABM — budžeta vadība pa darbības jomām, *ABB* — budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

²⁸

Kā paredzēts Finanšu regulas 49. panta 6. punkta a) un b) apakšpunktā.

1.4.3. *Paredzami rezultāti un ietekme*

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

Nodrošināt uzņēmumus ar iespēju piemērot kopēju nodokļu uzlikšanas sistēmu Savienībā (kopēja un konsolidēta nodokļa bāze uzņēmumu peļņas noteikšanai).

Ieviest "vienas pieturas aģentūras" pieeju nodokļu deklarācijām un nodokļu aprēķiniem.

Atļaut pārrobežu zaudējumu ieskaitu.

Samazināt pienākumus ievērot iekšējo cenu noteikšanas noteikumus.

Samazināt nodokļu dubultas uzlikšanas vai pārmērīgas aplikšanas ar nodokļiem gadījumus.

Samazināt nepienācīgas vai neparedzētas nodokļu plānošanas iespējas uzņēmumiem, paralēli piemērojot 27 uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas Savienībā.

1.4.4. *Rezultātu un ietekmes rādītāji*

Norādīt priekšlikuma/iniciatīvas īstenošanas uzraudzībā izmantojamus rādītājus.

Pilnīga un pienācīga KĶUINB direktīvas īstenošana dalībvalstīs.

KĶUINB noteikumu pienācīga piemērošana praksē.

1.5. **Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums**

1.5.1. *Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības*

KĶUINB pieņemšana, kā paredzēts Komisijas darba plānā 2011. gadam (kā pamatiniciatīva) un atbilstoši publicētajā ceļvedī norādītajam laika grafikam līdz 31.03.2011.

1.5.2. *ES iesaistīšanās pievienotā vērtība*

Kopēju konsolidētu uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi nevar ieviest 27 dalībvalstīs ar vienpusējiem (iekšzemes) vai divpusējiem (pārrobežu) pasākumiem un nolīgumiem starp dalībvalstīm.

1.5.3. *Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas*

Visaptveroša un sarežģīta noteikumu kopuma ieviešana, lai atvieglotu pārrobežu tirdzniecību un investīcijas un atceltu nodokļu šķēršļus (piemēram, pārmērīgu aplikšanu ar nodokļiem vai zaudējumu ieskaita neesamību) iekšējā tirgū, ir grūts uzdevums, ņemot vērā to, ka tiesību aktu priekšlikumi tiešo nodokļu jomā pieņemami vienprātīgi. Līdzīgi priekšlikumi pagātnē, kas galvenokārt ierosināja obligātu īstenošanu un piemērošanu dalībvalstīs, nesastapa atbalstu politiskai diskusijai vai netika atzīti par pieņemamiem Padomē.

KĶUINB priekšlikuma pamatā ir brīvprātīga un labi sagatavota pieeja (pētījumi, ekspertu darba grupas sanāksmes, publiskas konsultācijas) gandrīz deviņus gadus ilgā periodā.

1.5.4. Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem attiecīgajiem instrumentiem

Tas ir sekundārā tiesību akta priekšlikums, kas var būt patstāvīgs, bet kam ir ciešas saiknes ar citām nodokļu politikas iniciatīvām uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, piemēram, ar Rīcības kodeksa jautājumu grupas darbu un konkrētākiem pasākumiem (piemēram, direktīvas par uzņēmumu ienākuma nodokli, kuru mērķis ir risināt konkrētus jautājumus, un koordinācijas iniciatīvas).

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

Ierobežota ilguma priekšlikums/iniciatīva

– Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.

– Finansiālā ietekme: GGGG.–GGGG.

Beztermiņa priekšlikums/iniciatīva

– Īstenošana ar uzsākšanas periodu no 2011. gada līdz 2015. gadam,

– pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi²⁹

Komisijas īstenota **centralizēta tieša pārvaldība**

Centralizēta netieša pārvaldība, izpildes uzdevumus deleģējot:

– izpildaģentūrām

– Kopienų izveidotām struktūrām³⁰

– valstu publiskā sektora struktūrām vai struktūrām, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus

– personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā Finanšu regulas 49. panta nozīmē

Dalīta pārvaldība kopā ar dalībvalstīm

Decentralizēta pārvaldība kopā ar trešām valstīm

Pārvaldība kopā ar starptautiskām organizācijām (*precizēt*)

Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā „Piezīmes”.

Piezīmes

²⁹ Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucies uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

³⁰ Kā paredzēts Finanšu regulas 185. pantā.

Pēc pieņemšanas Padomē dalībvalstis ir atbildīgas par to, lai pienācīgi īstenotu un piemērotu KĶUINB direktīvas noteikumus un normas.

Komisijas dienestiem jāuzrauga un cieši jāseko norisēm uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā un iespējamām problēmām, ar ko saskaras KĶUINB darbības jomā.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus.

Nodokļu tiesību aktu vispārējā pieeja ir pieprasīt atbilstības tabulas no dalībvalstīm.

Dalībvalstīm jāpaziņo Komisijai to valsts tiesību aktu pamatnoteikumu teksts, ko tā pieņem šīs direktīvas reglamentētajā jomā.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

Ir sagatavots KUIINB direktīvas īstenošanas riska plāns, kas pievienots *CIS-Net* konsultācijai.

2.2.2. Paredzētās kontroles metodes

Vispārēja pieeja tiesību aktu priekšlikumiem nodokļu jomā.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu apkarošanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas un aizsardzības pasākumus.

Nav piemērojami ES līmenī šim priekšlikumam.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

NAV

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

3.2.1. Paredzamās ietekmes uz izdevumiem kopsavilkums

NAV

3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz darbības apropriāciju izmantošanu
- Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriāciju izmantošanu šādā veidā:

3.2.3. Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

3.2.3.1. Kopsavilkums

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz administratīvo apropriāciju izmantošanu
- Priekšlikums/iniciatīva paredz administratīvo apropriāciju izmantošanu šādā veidā:

Miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	2016. gads	2017. gads	2018. gads	2019. gads	2020.–2022. gads			KOPĀ
--	---------------	---------------	---------------	---------------	------------------	--	--	------

Daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA								
Cilvēkresursi								
Pārējie administratīvie izdevumi	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
Starpsumma — Daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75

Ārpus daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS³¹								
Cilvēkresursi								
Pārējie administratīvie izdevumi								
Starpsumma — Ārpus daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS								

KOPĀ	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,75
-------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------------

3.2.3.2. Paredzamās cilvēkresursu vajadzības

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu
- Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Paredzamais apjoms izsakāms veselos skaitļos (vai maksimāli ar vienu zīmi aiz komata)

	N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Iekļaut ietekmes atspoguļošanai vajadzīgo gadu skaitu (skat. 1.6. punktu)
Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)					
XX 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)					
XX 01 01 02 (Delegācijas)					
XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)					
10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)					
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu — FTE)³²					
XX 01 02 01 (CA, INT, SNE, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)					
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA un SNE delegācijās)					
XX 01 04 yy ³³	- Galvenā mītne ³⁴				

³¹ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās „BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

³² CA — līgumdarbinieki, INT — pagaidu darbinieki, JED — jaunākie eksperti delegācijās, LA — vietējie darbinieki, SNE — valstu norīkotie eksperti.

	- Delegācijas							
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE — netiešā pētniecība)								
10 01 05 02 (CA, INT, SNE — tiešā pētniecība)								
Citas budžeta pozīcijas (precizēt)								
KOPĀ								

XX ir attiecīgā politikas virziena joma vai budžeta sadaļa.

Cilvēkresursu vajadzības tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts:

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	Par priekšlikumu līdz tā pieņemšanai Padomē atbildēs pašreizējie nodaļas TAXUD DI darbinieki atbilstoši nodaļas pamatuzdevumam.
Ārštata darbinieki	Tāpat kā ierēdņu un pagaidu darbinieku gadījumā.

3.2.4. Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu

- Priekšlikums/iniciatīva atbilst kārtējai daudzgadu finanšu shēmai.
- Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā.

Aprakstīt, kas jāpārplāno, norādot attiecīgās budžeta pozīcijas un summas.

- Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma³⁵.

Aprakstīt, kas jādara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas, budžeta pozīcijas un summas.

3.2.5. Trešo personu iemaksas

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- Priekšlikums/iniciatīva paredz šādu līdzfinansējumu:

Apropriācijas miljonos EUR (3 zīmes aiz komata)

	N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Iekļaut ietekmes atspoguļošanai vajadzīgo gadu skaitu (skat. 1.6. punktu)	Kopā

³³ Saskaņā ar robežlielumiem attiecībā uz ārštata darbiniekiem, ko finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām „BA” pozīcijām).

³⁴ Galvenokārt struktūrfondi, Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Zivsaimniecības fonds (EZF).

³⁵ Skaīt Iestāžu nolīguma 19. un 24. punktu.

Norādīt līdzfinansējuma struktūru								
KOPĀ — Līdzfinansējuma apropriācijas								

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.
- Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - pašu resursus
 - dažādus ieņēmumus